

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2015*

Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka koskevat tiettyjen Euroopan parlamentin jäsenten kuulumista lisäeläkejärjestelmään — Kieltäytyminen asiakirjojen luovuttamisesta — Yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suoja koskeva poikkeus — Asetuksen (EY) N:o 45/2001 8 artiklan b alakohta — Henkilötietojen siirtäminen — Edellytykset, jotka koskevat tietojen siirtämisen tarpeellisuutta ja vaaraa rekisteröidyn oikeutettujen etujen vaarantumisesta

Asiassa T-115/13,

Gert-Jan Dennekamp, kotipaikka Giethoorn (Alankomaat), edustajinaan asianajajat O. Brouwer, T. Oeyen ja E. Raedts,

kantajana,

jota tukevat

Suomen tasavalta, asiamiehenään H. Leppo,

Ruotsin kuningaskunta, asiamiehinään aluksi A. Falk, C. Meyer-Seitz, S. Johannesson ja U. Persson, sittemmin Falk, Meyer-Seitz, Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg, C. Hagerman ja F. Sjövall,

ja

Euroopan tietosuojavaltuutettu, asiamiehinään A. Buchta ja U. Kallenberger,

väliintulijoina,

vastaan

Euroopan parlamentti, asiamiehinään N. Lorenz ja N. Görlitz,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii Euroopan parlamentin 11.12.2012 tekemän päätöksen A (2012) 13180, jolla häneltä evättiin oikeus tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskevat tiettyjen Euroopan parlamentin jäsenten kuulumista lisäeläkejärjestelmään, kumoamista,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Dittrich sekä tuomarit J. Schwarcz (esittelevä tuomari) ja V. Tomljenović,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

kirjaaja: hallintovirkamies L. Grzegorzczak,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 19.11.2014 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Tosiseikat

- 1 Kantaja Gert-Jan Dennekamp on Nederlandse Omroep Stichtingin (Alankomaiden radio- ja televisiolaitosten yhdistys) palveluksessa työskentelevä toimittaja.
- 2 Kantaja toimitti 25.11.2005 Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) perusteella parlamentille hakemuksen saada tutustua parlamentin jäsenten lisäeläkejärjestelmää (jäljempänä järjestelmä) koskeviin ”kaikkiin asiakirjoihin”. Hänelle myönnettiin oikeus tutustua pääsihteerin parlamentin puhemiehistölle (jäljempänä puhemiehistö) tekemään muistioon, useita vuosia koskeviin ”vuositilinpäätöksiin ja vuosikertomuksiin” ja puhemiehistön kokouksen pöytäkirjaan. Myöhemmin kantajan Euroopan oikeusasiamiehelle tekemän kantelun siitä, että hänelle ei ollut myönnetty oikeutta tutustua järjestelmään kuuluvien parlamentin jäsenten luetteloon, käsittely päätettiin.
- 3 Kantaja teki 20.10.2008 päivätyllä kirjeellä hakemuksen saada tutustua kaikkiin asiakirjoihin, joista ilmenee, ketkä parlamentin jäsenet (jäljempänä jäsenet) kuuluvat järjestelmään, 1.9.2005 järjestelmään kuuluneiden jäsenten luetteloon ja luetteloon niistä asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen päivämääränä järjestelmään kuuluneista, joiden hyväksi parlamentti suoritti kuukausittaisen maksun. Parlamentti hylkäsi 17.12.2008 tekemällään päätöksellä uudistetun hakemuksen saada tutustua edellä mainittuihin asiakirjoihin.
- 4 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi 17.12.2008 tehdystä päätöksestä nostetun kumoamiskanteen 23.11.2011 antamallaan tuomiolla Dennekamp v. parlamentti (T-82/09, EU:T:2011:688). Unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kantaja ei ollut ottanut asiakirjoihin tutustumista koskevassa hakemuksessaan huomioon 29.6.2010 annetussa tuomiossa komissio v. Bavarian Lager (C-28/08 P, Kok., EU:C:2010:378, 63 kohta) vahvistettua periaatetta, jonka mukaan silloin, kun asiakirjoihin tutustumista koskeva hakemus koskee henkilötietoja, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1) säännökset tulevat kaikilta osin sovellettaviksi. Unionin yleinen tuomioistuin totesi vielä, että kantaja ei ollut osoittanut, että henkilötietojen siirtäminen olisi tarpeen asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan säännöksissä edellytetyllä tavalla (tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 31–35 kohta).
- 5 Kantaja pyysi 10.9.2012 päivätyllä kirjeellään parlamentin puhemiestä myöntämään hänelle oikeuden tutustua neljään asiakirjaluokkaan: kaikkiin asiakirjoihin, joista ilmenee, ketkä nykyisistä jäsenistä kuuluvat järjestelmään; syyskuun 2005 jälkeen järjestelmään liittyneiden jäsenten nimiluetteloon; järjestelmään nykyisin kuuluvien sellaisten jäsenten nimiluetteloon, joiden osalta parlamentti suorittaa kuukausittaisen maksun; kaikkiin asiakirjoihin, jotka liittyvät järjestelmän rahoitustilanteeseen vuodesta 2009 (jäljempänä alkuperäinen hakemus).
- 6 Alkuperäisessä hakemuksessa kantaja vetosi siihen, että henkilötietojen siirtäminen oli asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla objektiivisesti tarpeen ja ettei ollut vaaraa siitä, että rekisteröityjen oikeutetuille eduille aiheutuisi haittaa kyseisten tietojen luovuttamisen vuoksi.

- 7 Henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuudesta kantaja totesi asetuksessa N:o 1049/2001 tunnustetun merkittävän yleisen edun edellyttämään avoimuuteen vedoten, että yleisöllä on tarve ymmärtää paremmin päätöksentekoa ja että tässä tarkoituksessa lehtireportaaseilla voidaan aloittaa julkinen keskustelu asiasta. Tässä tapauksessa hän korosti, että Euroopan kansalaisten oli erittäin tärkeää saada tietää, keillä jäsenillä oli henkilökohtainen intressi tässä järjestelmässä, kun otetaan huomioon ennen kaikkea se, että parlamentti maksoi kaksi kolmasosaa järjestelmään kuuluvien jäsenten maksuista, että se oli useaan otteeseen kattanut järjestelmän tappiot ja että se oli sitoutunut korvaamaan kaikki järjestelmälle aiheutuvat menetykset ja varmistanut siten järjestelmään kuuluville jäsenille saavutetut eläkeoikeudet, mikä merkitsi kantajan mukaan julkisten varojen huomattavaa käyttöä.
- 8 Koska jäsenten oikeutetut edut eivät joutuisi minkäänlaiseen vaaraan, kantajan mielestä oli vaikeaa erottaa, mitä vahinkoa järjestelmään kuuluvien jäsenten nimien paljastamisesta aiheutuisi, sillä he voisivat edelleen kuulua siihen ja saada siitä etua, eikä heidän yksityisiä sijoituksiaan tällä tavoin paljastettaisi. Mikäli katsottaisiin, että järjestelmään kuuluvien jäsenten nimien paljastaminen vaikuttaisi heidän yksityisiin etuihinsa, kantajan mukaan kyse ei ollut oikeutetuista yksityisistä eduista, sillä koska edustajat ovat perustaneet järjestelmän edustajien lukuun ja vaikuttaneet siihen ja koska siitä maksetaan julkisin varoin rahoitettuja etuuksia, tällaisia yksityisiä etuja ei pitäisi kohdella samalla tavoin kuin yksityisiä etuja, jotka liittyvät tavanomaisen eläkejärjestelmän maksujen yksityiseen luonteeseen. Kantajan mukaan sitä, että yleisö suhtautuisi kielteisesti siihen, että tietyt jäsenet kuuluvat järjestelmään, ei voida pitää yksityiselämän suojan loukkaamisena, joka asetuksella N:o 1049/2001 on tarkoitus estää.
- 9 Alkuperäisessä hakemuksessa kantaja viittasi Euroopan unionin perusoikeuskirjaan ja Roomassa 4.11.1950 allekirjoitettuun yleissopimukseen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) ja väitti, ettei hän pyrkinyt hakemuksellaan puuttumaan jäsenten kotiin tai perhe-elämään vaan käymään julkisten tehtävien hoidosta julkista keskustelua, johon Euroopan kansalaisilla pitäisi olla oikeus osallistua.
- 10 Parlamentin pääsihteeri kieltäytyi 17.10.2012 päivätyllä kirjeellä antamasta oikeutta tutustua kolmeen ensimmäiseen asiakirjaluokkaan sillä perusteella, että kyse oli henkilötietoja sisältävistä asiakirjoista, joiden osalta asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa edellytetään, että hakija osoittaa, että tietojen siirto on tarpeen, eikä ole syytä olettaa, että rekisteröityjen oikeutetut edut voivat joutua vaaraan. Pääsihteeri katsoi kuitenkin, että kantaja ei ollut osoittanut kyseisten tietojen siirtämisen tarpeellisuutta viitatessaan yksinomaan yleisen edun edellyttämään avoimuuteen. Tämän jälkeen pääsihteeri totesi, ettei ollut tarpeen tutkia, saattoivatko jäsenten oikeutetut edut joutua vaaraan. Kantajan pyytämien asiakirjojen neljännen luokan osalta pääsihteeri yksilöi järjestelmän rahoitustilannetta koskevat asiakirjat vuodesta 2009 ja ilmoitti viitetiedot, joiden avulla nämä asiakirjat saattoi löytää parlamentin internetsivustolta.
- 11 Kantaja esitti 8.11.2012 päivätyllä kirjeellään asetuksen N:o 1049/2001 7 artiklan 2 kohdan perusteella uudistetun hakemuksen saada tutustua edellä 5 kohdassa mainittuihin kolmeen ensimmäiseen asiakirjaluokkaan (jäljempänä uudistettu hakemus). Kantaja vetosi syihin, joiden vuoksi hän piti kyseisten henkilötietojen siirtämistä tarpeellisenä, ja tukeutui tiedonsaantioikeuteen ja sananvapautta koskevaan oikeuteen. Hän korosti, ettei parlamentti ole vertaillut näiden tietojen siirtämisen tarpeellisuutta ja kyseisten jäsenten yksityiselämän kunnioittamista koskevaa oikeutta toisiinsa ja ettei siitä, miten pyydettyjen tietojen saaminen olisi voinut konkreettisesti ja erityisesti loukata kyseisten jäsenten yksityiselämän suojaa, ollut annettu selitystä. Tämän jälkeen kantaja selitti ensinnäkin yksityiskohtaisesti, miksi kyseiset asiakirjat oli tarpeen luovuttaa, eli jotta hän voisi laatia reportaasin, josta ilmenee, miten julkisia varoja käytetään, miten yksityiset edut mahdollisesti vaikuttavat jäsenten äänestyksiin ja miten valvontamekanismit toimivat, ja toiseksi, mistä syistä kyseisissä asiakirjoissa tarkoitettujen jäsenten mahdolliset yksityiset edut eivät voineet olla painavampia kuin sananvapaus ja yleisön intressi saada tietoa julkisten varojen käyttämisestä sekä tehdyistä poliittisista päätöksistä.

- 12 Parlamentti hylkäsi uudistetun hakemuksen 11.12.2012 tekemällään päätöksellä A (2012) 13180 (jäljempänä riidanalainen päätös).
- 13 Parlamentti perusti riidanalaisessa päätöksessä pyydettyjen asiakirjojen luovuttamisesta kieltäytymisen asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyyn poikkeukseen, joka koskee vaaraa yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojan vahingoittamisesta, sillä perusteella, että nämä asiakirjat sisälsivät asetuksen N:o 45/2001 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja henkilötietoja, joiden luovuttaminen olisi vastoin tätä asetusta, jonka säännöksiä on sovellettava kaikilta osin, kun pyydetty asiakirjat sisältävät tällaisia tietoja.
- 14 Parlamentti katsoi riidanalaisessa päätöksessä asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa säädetystä tarpeellisuutta koskevasta edellytyksestä ensinnäkin, että sitä on tulkittava suppeasti, kuten kaikkia perusoikeuksiin kohdistuvia poikkeuksia. Toiseksi se myönsi kantajan esittäneen hyvin täsmällisesti kyseisiä henkilötietoja koskevat aikomuksensa mutta katsoi, että tämä ei ollut perusteluissaan osoittanut näiden tietojen siirtämisen tarpeellisuutta. Parlamentti totesi, että jos asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan yhteydessä voitaisiin vedota pätevänä argumenttina yleisön ja tiedotusvälineiden intressiin valvoa julkisten varojen käyttöä, sallittaisiin henkilötietojen luovuttaminen yli kohtuuden rajojen ja jätettäisiin noudattamatta niiden suojaa koskevia sääntöjä. Parlamentti toi erityisesti esille, että kantaja ei ollut osoittanut aikomustensa ja niiden täsmällisten tietojen välistä yhteyttä, joihin hän pyysi saada tutustua. Parlamentin mukaan ei olisi tarpeen eikä oikeasuhteista pyytää kaikkien järjestelmään kuuluvien jäsenten nimiä, sillä puhemies tekee järjestelmää koskevat päätökset. Kolmanneksi parlamentti totesi, että eturistiriidan vaara on olemassa parlamenteissa, jotka päättävät aina jäsentensä palkkauksesta, eikä tällaisella seikalla voida yksinään perustella henkilötietojen luovuttamista. Neljänneksi parlamentti katsoi, että asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohtaa on tulkittava tavalla, jolla varmistetaan kyseisen asetuksen tarkoitus ja tehokas vaikutus, ja että sen soveltaminen ei voi johtaa sen sisällön tyhjäksi tekemiseen, mikä olisi seurauksena, jos henkilötietojen siirtämisen ainoana tarkoituksena olisi niiden paljastaminen välittömästi yleisölle, kuten tässä tapauksessa. Koska asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan soveltaminen edellyttää, että henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuuden osoittaa henkilö, joka sitä pyytää, kantajan tavoittelema päämäärä antaisi sellaisille henkilöille, jotka eivät ole osoittaneet tällaista tarvetta, oikeuden tutustua näihin tietoihin vastoin edellä 4 kohdassa mainitussa tuomiossa komissio v. Bavarian Lager (EU:C:2010:378, 63 kohta) vahvistettua sääntöä.
- 15 Henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuutta ja asianomaisten henkilöiden oikeutettuja etuja vertaillaan parlamentti katsoi asetuksen N:o 45/2001 kannalta, että jälkimmäisillä on etusija sillä perusteella, ettei tällaisen siirron salliminen olisi oikeasuhteista. Ensinnäkin parlamentti myönsi, että jäsenen oikeutetut edut eivät olleet yhtä laajoja kuin yksityishenkilöllä, joka ei ole julkisessa tehtävässä, ja että näin ollen heidän tietojensa ei suojata yhtä paljon. Toiseksi parlamentti toi kuitenkin esille, että järjestelmän julkinen rahoitus ei edellyttänyt, että jäsenten henkilötietoja ei täytyisi suojata tai että heillä ei olisi oikeutettuja etuja, joihin he voisivat vedota näiden tietojen luovuttamista vastaan. Tässä yhteydessä parlamentti esitti, että on pidettävä erillään julkisen vallan piiriin kuuluvat tiedot, joiden suoja on heikompi, ja yksityisyyden suojan piiriin kuuluvat tiedot, joita suojataan oikeutettujen etujen käsitteellä. Parlamentin mukaan kyseessä olevat henkilötiedot kuuluivat jäsenten yksityisyyden suojan piiriin, sillä niiden sisältämien tietojen suojaaminen oli oikeutetun edun mukaista. Kyse on tiedoista, jotka koskevat näiden jäsenten henkilökohtaista taloudellista tilannetta, eli eläkejärjestelmään suoritettuja maksuja ja siitä seuraavia eläkeoikeuksia, toisin sanoen yksityisiä kysymyksiä. Parlamentti huomautti, että edustajantoimi oli toki järjestelmään kuulumisen ehdoton edellytys, mutta eläkettä maksettiin vasta edustajantoimen päättämisen jälkeen ja henkilökohtaiset maksut olivat merkittäviä. Kolmanneksi parlamentti vetosi siihen, että jos rahoitus julkisista varoista olisi riittävä peruste olla pitämättä tietoja henkilötietoina, sama pätesi myös kaikkiin julkishallinnon työntekijöihin. Neljänneksi parlamentti katsoi vertailua tehdessään, että kun otetaan erityisesti huomioon jäsenten henkilökohtaiseen tilanteeseen yleisesti kohdistuva tiedotusvälineiden ja suuren yleisön mielenkiinto, pyydettyjen tietojen luovuttaminen ei ollut oikeasuhteista, jollei katsota, että jäsenten tai jopa kaikkien julkishallinnon työntekijöiden kaikkiin henkilötietoihin, jotka liittyvät julkisiin varoihin, on mahdollista

tutustua. Parlamentin mukaan tällainen lähestymistapa johtaisi siihen, että SEUT 16 artikla menettäisi kokonaan merkityksensä, vaikka kantaja olisi voinut päämääränsä saavuttaakseen tyytyä pyytämään järjestelmän rahoituslannetta koskevia yhteenlaskettuja lukuja. Viidenneksi parlamentti huomautti, että kantajan tavoittelemat päämäärät olisi voitu saavuttaa asianmukaisemmin keinoin, joilla taataan riittävä julkisten varojen valvonta ja yleisön tiedonsaanti.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 16 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen 22.2.2013 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 17 Euroopan tietosuojavaltuutettu, Ruotsin kuningaskunta ja Suomen tasavalta toimittivat 29.5.2013, 30.5.2013 ja 11.6.2013 väliintulohakemukset, joissa ne pyysivät saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajan vaatimuksia.
- 18 Unionin yleisen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi Euroopan tietosuojavaltuutetun sekä Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan väliintulohakemukset 11.9.2013 antamallaan määräyksillä.
- 19 Koska unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari nimettiin viidenteen jaostoon, jolle tämä asia näin ollen siirrettiin.
- 20 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
  - kumoaa riidanalaisen päätöksen
  - velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien väliintulijoille aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 21 Suomen tasavalta, Ruotsin kuningaskunta ja Euroopan tietosuojavaltuutettu vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin hyväksyy kantajan vaatimukset ja kumoaa siten riidanalaisen päätöksen.
- 22 Parlamentti vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
  - hylkää kanteen perusteettomana
  - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 23 Unionin yleinen tuomioistuin esitti prosessinjohtotoimena kysymyksen pääasian asianosaisille. Parlamentti vastasi 16.10.2014 ja kantaja 17.1.2014 toimitetulla kirjeellä.
- 24 Istunnon päätteeksi parlamentille esitettiin useita kirjallisia kysymyksiä, ja tämän vastaus saapui unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 7.1.2015. Kantaja esitti huomautuksensa parlamentin vastauksesta. Menettelyn suullinen vaihe päättyi 2.2.2015.

Oikeudellinen arviointi

1. Oikeusriidan kohde

- 25 Vastauksessaan prosessinjohtotoimeen kantaja ilmoitti, että järjestelmään kuuluvat 64 jäsentä olivat vastustaneet tarkistuksia, jotka puhemiehistö oli tehnyt siihen 9.3. ja 1.4.2009 pitämissään kokouksissa, nostamalla unionin yleisessä tuomioistuimessa kanteen, joka hylättiin 15.12.2010 annetulla määräyksellä *Albertini ym. ja Donnelly v. parlamentti* (T-219/09 ja T-326/09, Kok., EU:T:2010:519).
- 26 Lisäksi toinen järjestelmään kuuluva jäsen nosti unionin yleisessä tuomioistuimessa kanteen parlamentin päätöksestä, jolla kieltäydyttiin myöntämästä hänelle vapaaehtoista lisäeläkettä kertasuorituksena (tuomio 18.10.2011, *Purvis v. parlamentti*, T-439/09, Kok., EU:T:2011:600).
- 27 Näin ollen on todettava, että järjestelmään kuuluvien 65 jäsenen nimet oli jo julkistettu päivämäärinä, joina unionin yleinen tuomioistuin antoi ratkaisunsa edellä 25 ja 26 kohdassa mainituissa kolmessa asiassa, toisin sanoen ennen nyt esillä olevan kanteen nostamista.
- 28 Tältä osin esillä olevalla kanteella ei ole kohdetta (ks. vastaavasti määräys 11.12.2006, *Weber v. komissio*, T-290/05, EU:T:2006:381, 42 kohta).
- 29 Tämän vuoksi lausunnon antaminen oikeusriidan tästä kohdasta raukeaa.

2. Kanteen perusteltavuus

- 30 Riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi kantaja esittää kaksi perustetta. Ensimmäinen koskee perusoikeuskirjan 11 ja 42 artiklan rikkomista ja oikeudellista virhettä sovellettaessa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan kanssa. Toinen kanneperuste koskee perustelujen puutteellisuutta.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusoikeuskirjan 11 ja 42 artiklan rikkomista ja oikeudellista virhettä sovellettaessa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan kanssa

- 31 Kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantaja väittää, että uudistetussa hakemuksessa hän on toimittanut asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan mukaisesti nimenomaiset ja lailliset perustelut pyydettyihin asiakirjoihin sisältyvien henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuudesta vedoten Euroopan unionin kansalaisten oikeuteen saada tietoa. Toisessa osassa kantaja vetoaa siihen, että intressivertailussa jäsenillä ei ole yksityiselämänsä suojaa koskevaa oikeutettua etua asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla.
- 32 Kanneperusteen ensimmäinen osa jakautuu neljään väitteeseen, joissa kantaja katsoo ensinnäkin, että hän on osoittanut henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuuden, mikä on asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa säädetty edellytys, jota on tulkittu edellä 4 kohdassa mainitun tuomion komissio v. *Bavarian Lager* (EU:C:2010:378, 63 kohta) ja edellä 4 kohdassa mainitun tuomion *Dennekamp v. parlamentti* (EU:T:2011:688, 31–35 kohta) valossa, toiseksi, että tarpeellisuuden edellytystä ei ole tulkittava suppeasti, kolmanneksi, että hän on nimenomaisesti esittänyt hakemuksensa tavoitteen ja kaikkien pyydettyjen nimien paljastamisen välisen yhteyden, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi asianmukaisin keino, ja neljänneksi, että riidanalaisessa päätöksessä ei oteta riittävästi huomioon asetuksen N:o 1049/2001 rakennetta ja tavoitetta.

- 33 Kanneperusteen toinen osa jakautuu kolmeen väitteeseen. Ensinnäkin kantaja väittää, että jäsenillä ei ole yksityiselämänsä suojaa koskevaa oikeutettua etua asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla, koska yleisön on voitava tarkastella laajasti heidän toimintaansa. Toiseksi kantaja katsoo, että parlamentti ei ole riidanalaisessa päätöksessä perustellut sitä, että pyydettyjen asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen loukkaisi jäsenten oikeutettuja etuja. Kolmannessa väitteessään hän katsoo, että vaikka parlamentti olisi perustellusti katsonut, että pyydetty tiedot kuuluivat jäsenten yksityisyyden suojan piiriin, tämä ei olisi riittänyt niiden suojelemiseen asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa, jossa edellytetään intressivertailua, tarkoitettuna oikeutettuna etuna.
- 34 Heti alkuun on tutkittava edellytykset, joiden perusteella henkilötietojen siirtäminen sallitaan asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa, vastaamalla erityisesti kanneperusteen ensimmäisen osan toiseen ja neljanteen väitteeseen, joissa puututaan tapaan, jolla parlamentti on soveltanut samanaikaisesti asetuksia N:o 1049/2001 ja N:o 45/2001. Tämän jälkeen on ratkaistava, onko parlamentti arvioinut asianmukaisesti kantajan esittämät perustelut henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuudesta, vastaamalla kanneperusteen ensimmäisen osan ensimmäiseen ja kolmanteen väitteeseen. Lopuksi on tutkittava, onko parlamentti vertaillut asianmukaisesti jäsenten yksityiselämän suojaa koskevia oikeutettuja etuja ja henkilötietojen siirtämistä koskevaa intressiä, vastaamalla kanneperusteen toisen osan kolmeen väitteeseen, jotka ovat pitkälti päällekkäisiä.
- Asetusten N:o 1049/2001 ja N:o 45/2001 samanaikainen soveltaminen ja asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan soveltamisedellytysten tulkinta
- 35 Aluksi on huomattava, että SEUT 15 artiklan 3 kohdan mukaan kaikilla Euroopan unionin kansalaisilla sekä kaikilla luonnollisilla henkilöillä, jotka asuvat jossain jäsenvaltiossa, tai kaikilla oikeushenkilöillä, joilla on kotipaikka jossain jäsenvaltiossa, on oikeus tutustua unionin toimielinten asiakirjoihin, ellei SEUT 294 artiklassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti määritellyistä periaatteista ja edellytyksistä muuta johdu (ks. tuomio 27.2.2014, komissio v. EnBW, C-365/12 P, Kok., EU:C:2014:112, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Asetus N:o 1049/2001 liittyy ensimmäisen perustelukappaleensa mukaisesti Amsterdamin sopimuksella lisätyssä SEU 1 artiklan toisessa kohdassa ilmaistuun tahtoon saavuttaa uusi vaihe kehityksessä sellaisen yhä läheisemmän Euroopan kansojen välisen liiton luomiseksi, jossa päätökset tehdään mahdollisimman avoimesti ja mahdollisimman lähellä kansalaisia. Kyseisen asetuksen toisessa perustelukappaleessa muistutetaan, että yleisön oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin liittyy toimielinten demokraattisuuteen (tuomio 1.7.2008, Ruotsi ja Turco v. neuvosto, C-39/05 P ja C-52/05 P, Kok., EU:C:2008:374, 34 kohta ja tuomio 21.7.2011, Ruotsi v. MyTravel ja komissio, C-506/08 P, Kok., EU:C:2011:496, 72 kohta).
- 36 Tämän vuoksi asetuksella N:o 1049/2001 pyritään antamaan yleisölle mahdollisimman laaja oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin, kuten sen johdanto-osan neljännestä perustelukappaleesta ja 1 artiklasta ilmenee (edellä 35 kohdassa mainittu tuomio Ruotsi ja Turco v. neuvosto, EU:C:2008:374, 33 kohta ja edellä 35 kohdassa mainittu tuomio Ruotsi v. MyTravel ja komissio, EU:C:2011:496, 73 kohta).
- 37 Tähän oikeuteen sovelletaan tosin tiettyjä yleiseen tai yksityiseen etuun liittyviin syihin perustuvia rajoituksia. Tarkemmin sanottuna – ja kyseisen asetuksen 11 perustelukappaleen mukaisesti – kyseisen asetuksen 4 artiklassa säädetään poikkeusjärjestelmästä, jonka nojalla toimielimillä on oikeus kieltäytyä antamasta tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi jotain kyseisellä artiklalla suojatuista eduista (edellä 35 kohdassa mainittu tuomio Ruotsi v. MyTravel ja komissio, EU:C:2011:496, 74 kohta).

- 38 Koska näillä poikkeuksilla kuitenkin poiketaan periaatteesta, jonka mukaan yleisöllä on oltava mahdollisimman laaja tutustumisoikeus asiakirjoihin, niitä on tulkittava ja sovellettava suppeasti (edellä 35 kohdassa mainittu tuomio Ruotsi ja Turco v. neuvosto, EU:C:2008:374, 36 kohta ja edellä 35 kohdassa mainittu tuomio Ruotsi v. MyTravel ja komissio, EU:C:2011:496, 75 kohta).
- 39 Kun kyseinen toimielin siis päättää evätä oikeuden tutustua asiakirjaan, jonka toimittamista siltä on pyydetty, sen on lähtökohtaisesti selitettävä, millä tavoin tähän asiakirjaan tutustuminen voisi konkreettisesti ja tosiasiallisesti loukata etua, jota suojataan sillä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa säädetyllä poikkeuksella, johon kyseinen toimielin vetoaa (edellä 35 kohdassa mainittu tuomio Ruotsi v. MyTravel ja komissio, EU:C:2011:496, 76 kohta). Tällaisen loukkaamisvaaran on lisäksi oltava kohtuullisesti ennakoitavissa, eikä se saa olla täysin hypoteettinen (edellä 35 kohdassa mainittu tuomio Ruotsi ja Turco v. neuvosto, EU:C:2008:374, 43 kohta ja edellä 35 kohdassa mainittu tuomio Ruotsi v. MyTravel ja komissio, EU:C:2011:496, 76 kohta).
- 40 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että tarkasteltaessa asetusten N:o 1049/2001 ja N:o 45/2001 välistä suhdetta asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen eli yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojaa koskevan poikkeuksen soveltamisen kannalta on pidettävä mielessä, että asetuksilla on eri tavoitteet. Ensiksi mainitulla pyritään turvaamaan viranomaisten päätöksentekomenettelyn ja niiden päätösten perusteena olevien tietojen mahdollisimman laaja avoimuus. Sillä pyritään siis tekemään asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden käyttö mahdollisimman helpoksi sekä edistämään hyviä hallintokäytäntöjä. Toiseksi mainitulla asetuksella pyritään turvaamaan se, että luonnollisten henkilöiden perusvapauksia ja -oikeuksia, erityisesti heidän oikeuttaan yksityisyyteen, suojellaan henkilötietoja käsiteltäessä (edellä 4 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Bavarian Lager, EU:C:2010:378, 49 kohta ja edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 23 kohta).
- 41 Koska asetuksissa N:o 45/2001 ja N:o 1049/2001 ei ole säännöksiä, joissa säädettäisiin nimenomaisesti jommankumman asetuksen ensisijaisuudesta suhteessa toiseen, lähtökohtaisesti on siis taattava se, että kumpaakin sovelletaan täysimääräisesti (edellä 4 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Bavarian Lager, EU:C:2010:378, 56 kohta ja edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 24 kohta).
- 42 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, jonka nojalla parlamentti epää riidanalaisessa päätöksessä oikeuden tutustua pyydettyihin asiakirjoihin, säädetään, että ”toimielimet eivät anna tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi – – yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojaa, erityisesti [unionin] lainsäädännön mukaista henkilötietojen suojaa”. Oikeuskäytännön mukaan kyse on säännöksestä, jota ei voida jakaa osiin ja jossa edellytetään, että yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden loukkaus tutkitaan ja arvioidaan aina henkilötietojen suojaa koskevan unionin lainsäädännön, etenkin asetuksen N:o 45/2001, mukaisesti. Tällä säännöksellä otetaan siten käyttöön erillinen ja vaativampi järjestely sellaisen henkilön suojaamiseksi, jonka henkilötiedot saatetaan joissain tapauksissa luovuttaa yleisölle (edellä 4 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Bavarian Lager, EU:C:2010:378, 59 ja 60 kohta ja edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 25 kohta).
- 43 Silloin, kun asetukseen N:o 1049/2001 perustuvalla hakemuksella pyydetään oikeutta tutustua henkilötietoja sisältävään asiakirjaan, asetuksen N:o 45/2001 säännökset tulevat kaikilta osin sovellettaviksi, myös sen 8 artikla (edellä 4 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Bavarian Lager, EU:C:2010:378, 63 kohta ja edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 26 kohta).
- 44 Näiden perustelujen valossa on tutkittava kantajan väitteet, joita Suomen tasavalta, Ruotsin kuningaskunta ja Euroopan tietosuojavaltuutettu tukevat.

- 45 Kantaja väittää, että riidanalaisessa päätöksessä ei oteta riittävästi huomioon asetuksen N:o 1049/2001 rakennetta ja tavoitetta, jona on tehdä julkisesta päätöksentekomenettelystä vastuullisempaa ja sen legitimitetistä suurempaa tuomalla se lähemmäs kansalaisia avoimuutta parantamalla. Edellä 4 kohdassa mainitun tuomion komissio v. Bavarian Lager (EU:C:2010:378) perusteella asetukselta N:o 1049/2001 ei ole mahdollista viedä tehokasta vaikutusta tulkitsemalla asiaa koskevia säännöksiä tavalla, joka merkitsisi, että lainmukaisen tietojen ilmaisemisen tavoitteena ei voisi koskaan olla tietojen täydellinen ilmaiseminen yleisölle. Lisäksi tällaisessa lopputuloksessa ei otettaisi huomioon edellytyksiä, joiden perusteella Euroopan ihmisoikeustuomioistuin katsoo, että yleisön intressillä saada tietoja on etusija julkisuuden henkilön yksityiselämän suojaan nähden, toisin sanoen silloin kun reportaasissa käsitellään tosiseikkoja, jotka voivat edistää demokraattisessa yhteiskunnassa käytävää keskustelua näistä henkilöistä heidän hoitaessaan virallisia tehtäviään. Kantaja katsoo, että parlamentti rikkoo perusoikeuskirjan 11 artiklaa luettuna Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artiklan valossa, kun se toteaa riidanalaisessa päätöksessä, että olisi vastoin asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan tavoitetta, että tietojen julkinen ilmaiseminen merkitsisi oikeutettua etua.
- 46 Vastauksessaan kantaja väittää, että asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa säädettyä tarpeellisuuden edellytystä ei ole tulkittava suppeasti, mikä merkitsi asiakirjoihin tutustumista koskevaan perusoikeuteen kohdistuvan poikkeuksen laajentavaa tulkintaa, tämän oikeuden lainvastaista rajoittamista ja unionin oikeuskäytännön vastaista kantaa.
- 47 Kantajan väite perustuu ajatukseen, jonka mukaan asetusten N:o 1049/2001 ja N:o 45/2001 samanaikainen soveltaminen ei saa edellä 4 kohdassa mainitun tuomion komissio v. Bavarian Lager (EU:C:2010:378) mukaisesti tehdä täysin tyhjäksi ensin mainitun asetuksen säännöksiä ja siten kaikkien unionin kansalaisten perusoikeutta saada tutustua unionin toimielinten asiakirjoihin. Suomen tasavalta katsoo väliintulokirjelmässään, että jotta kumpaakin näistä asetuksista sovellettaisiin yhdenmukaisesti ja johdonmukaisesti toisen niistä kanssa, on sovellettava näiden kahden asetuksen perussisältöä ja peruseriaatteita. Näihin huomioon otettaviin periaatteisiin kuuluu sen mukaan erityisesti asetuksessa N:o 1049/2001 vahvistettu sääntö, joka koskee asiakirjoihin tutustumista koskevien hakemusten perustelujen puuttumista. Tässä yhteydessä asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa säädettyä henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuutta koskevaa käsitettä ei ole tulkittava suppeasti tavalla, jolla rajoitettaisiin mahdollisuutta tutustua asiakirjoihin tai tehtäisiin se täysin tyhjäksi, kun hakemus perustuu tiedonsaantioikeuden kaltaiseen yleiseen etuun.
- 48 Jotta voitaisiin vastata näihin väitteisiin, joilla pyritään saavuttamaan tasapaino asetuksesta N:o 1049/2001 seuraavan oikeuden tutustua toimielinten hallussa oleviin asiakirjoihin ja asetuksesta N:o 45/2001 näille samoille toimielimille seuraavien henkilötietojen siirtämistä koskevien velvoitteiden välillä, on täsmennettävä näissä kahdessa asetuksessa vahvistettujen sääntöjen välinen suhde.
- 49 Ensinnäkin on huomattava, että asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen yhteydessä asetusta N:o 45/2001 sovelletaan ainoastaan, kun kyseinen toimielin epäilee oikeuden tutustua hakijan pyytämiin asiakirjoihin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn poikkeuksen perusteella. Tässä säännöksessä edellytetään, että yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden loukkaus tutkitaan ja arvioidaan henkilötietojen suojaan koskevan unionin lainsäädännön, etenkin asetuksen N:o 45/2001, mukaisesti (ks. vastaavasti edellä 4 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Bavarian Lager, EU:C:2010:378, 59 kohta).
- 50 Jos pyydetyt asiakirjat sisältävät asetuksen N:o 45/2001 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja henkilötietoja, toimielimen on lähtökohtaisesti taattava se, että kumpaakin asetusta sovelletaan täysimääräisesti asiakirjoihin tutustumista koskevaan hakemukseen (edellä 4 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Bavarian Lager, EU:C:2010:378, 56 kohta ja edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 24 kohta). On kuitenkin huomattava, että asetuksella N:o 45/2001 otetaan käyttöön erillinen ja vaativampi järjestely sellaisen henkilön suojaamiseksi, jonka henkilötiedot saatetaan luovuttaa yleisölle, ja että asiakirjoihin tutustumista koskevaa hakemusta tutkittaessa sen säännökset tulevat kaikilta osin sovellettaviksi, myös sen 8 artikla (edellä 4 kohdassa mainittu tuomio

komissio v. Bavarian Lager, EU:C:2010:378, 60 ja 63 kohta ja edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 25 ja 26 kohta). Asetuksen N:o 45/2001 johdanto-osan 7 ja 14 perustelukappaleessa yhdessä luettuina todetaan, että asetuksen säännökset ovat pakottavia ja että niitä on sovellettava kaikkeen henkilötietojen käsittelyyn, jota unionin toimielimet suorittavat missä tahansa yhteydessä.

- 51 Kun asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen seurauksena voi olla siihen myöntävästi vastattaessa henkilötietojen luovuttaminen, asianomaisen toimielimen on siten sovellettava kaikkia asetuksen N:o 45/2001 säännöksiä, eivätkä asetuksessa N:o 1049/2001 vahvistetut eri säännöt ja periaatteet voi rajoittaa näille tiedoille annettavaa täysimääräistä suojaa. Tällainen toimielinten toimintaa koskeva periaate perustuu asetuksen N:o 45/2001 johdanto-osan 12 perustelukappaleen mukaan siihen merkitykseen, joka on tunnustettu rekisteröidyille vahvistetuille oikeuksille saada suojaa tällaisten tietojen käsittelyssä.
- 52 Tällaisessa yleisessä yhteydessä on tosin totta, kuten kantaja ja Suomen tasavalta korostavat, että asetuksen N:o 1049/2001 6 artiklan 1 kohdan mukaan oikeus saada tutustua asiakirjoihin ei edellytä hakijan perustelevan intressiään kyseisten asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemiseen. Kyseessä on konkreettinen ilmaus avoimuuden periaatteesta, jonka on luonnehdittava unionin toimielinten toimintaa sekä niiden demokraattisuutta.
- 53 On kuitenkin todettava, että velvoittamalla toimielimet tutkimaan henkilön yksityiselämän ja koskemattomuuden suojan vaarantumista asetuksen N:o 45/2001 perusteella ja tässä asetuksessa ja etenkin sen 8 artiklan b alakohdassa henkilötietojen käsittelylle asetettujen rajoitusten perusteella asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa edellytetään välillisesti, että hakija osoittaa yhdellä tai useammalla nimenomaisella ja laillisella perustelulla tarpeen niihin asiakirjoihin sisältyvien henkilötietojen siirtoon, joihin hän on pyytänyt saada tutustua (ks. vastaavasti edellä 4 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Bavarian Lager, EU:C:2010:378, 78 kohta ja edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 30 kohta).
- 54 Asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa edellytetään siten toimielimen, jolle hakemus on esitetty, suorittavan ensinnäkin arvioinnin henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuudesta ja oikeasuhteisuudesta hakijan esittämän tavoitteen kannalta (ks. vastaavasti edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 34 kohta). Tässä samassa asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa veloitetaan toimielin, jolle hakemus on esitetty, tutkimaan seuraavaksi, voivatko rekisteröityjen oikeudet edut joutua vaaraan henkilötietojen siirtämisen vuoksi, määrittämällä tämän tutkinnan kuluessa, voiko hakijan tavoitteella olla tällainen seuraus (ks. vastaavasti edellä 4 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Bavarian Lager, EU:C:2010:378, 78 kohta ja edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 30 kohta). Näin toimiessaan toimielimen on arvioitava hakijan esittämää perustelua henkilötietojen siirrolle ja siten asiakirjoihin tutustumiselle.
- 55 Asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa säädetyn henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuutta koskevan edellytyksen täytäntöönpano johtaa siihen, että asetuksen N:o 1049/2001 6 artiklan 1 kohdassa vahvistetulle säännölle tunnustetaan poikkeus. Tällainen seuraus on perusteltu asetuksen N:o 45/2001 säännöksille annettavan tehokkaan vaikutuksen vuoksi, sillä muu ratkaisu kuin henkilötietojen siirron tarpeellisuuden tutkiminen asiakirjoihin tutustumista koskevaa oikeutta hakeneen henkilön esittämän tavoitteen kannalta johtaisi väistämättä tämän asetuksen 8 artiklan b alakohdan soveltamatta jättämiseen.
- 56 Toiseksi on otettava aivan erityisesti huomioon asetuksessa N:o 45/2001 luonnollisille henkilöille heidän henkilötietojensa käsittelyn osalta vahvistetun suojajärjestelmän erityispiirteet, sillä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä tutustumisoikeutta koskevan poikkeuksen

täytäntöönpano edellyttää asetuksen N:o 45/2001 täysimääräistä soveltamista, ja sen 1 artiklassa täsmennetään, että sen tavoitteena on suojella luonnollisten henkilöiden perusoikeuksia ja -vapauksia sekä erityisesti heidän oikeuttaan yksityisyyteen.

- 57 Asetuksen N:o 45/2001 II luvun 2 jaksossa, asetuksen N:o 45/2001 5 artiklassa täsmennetään perusteet, joilla henkilötietojen käsittely katsotaan lailliseksi. Asetuksen N:o 45/2001 7, 8 ja 9 artiklassa vahvistetaan edellytykset henkilötietojen siirtämiselle unionin toimielinten tai elinten kesken taikka niiden sisällä, vastaanottajille, jotka eivät ole unionin toimielimiä tai elimiä ja joihin sovelletaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY (EYVL L 281, s. 31), ja vastaanottajille, jotka eivät ole unionin toimielimiä tai elimiä ja joihin ei sovelleta direktiiviä 95/46.
- 58 Vaikka asetuksen N:o 45/2001 7, 8 tai 9 artiklassa ei yhdessäkään säädetä lähtökohtaisesti poikkeuksista, kussakin niistä rajoitetaan nimenomaisesti henkilötietojen siirtämisen mahdollisuuksia siten, että sille asetetaan tiukat edellytykset, joiden jäädessä täyttymättä siirtäminen on kiellettyä. Näihin edellytyksiin kuuluu edelleen siirtämisen tarpeellisuus erilaisten tavoitteiden kannalta.
- 59 Asetuksella N:o 45/2001 on sen johdanto-osan viidennen perustelukappaleen mukaisesti tarkoitus antaa täytäntöönpanokelpoisia oikeuksia siinä rekisteröidyiksi määritellyille henkilöille ja määritellä unionin toimielimissä ja elimissä toimivien rekisterinpitäjien tietojen käsittelyä koskevat velvollisuudet. Tällaisen päämäärän saavuttamiseksi vahvistettuja edellytyksiä, jotka koskevat unionin toimielimen tai elimen mahdollisuutta siirtää henkilötietoja, on tulkittava suppeasti, sillä muutoin vaarannettaisiin asetuksella N:o 45/2001 näille henkilöille sen johdanto-osan 12 perustelukappaleen mukaan perusoikeuksina tunnustetut oikeudet. Tarpeellisuutta koskevan edellytyksen täytyminen edellyttää näin ollen, että henkilötietojen siirtämisen osoitetaan olevan ajateltavissa olevista muista toimenpiteistä asianmukaisin keino hakijan asettaman tavoitteen saavuttamiseksi ja että se on oikeassa suhteessa tähän tavoitteeseen nähden, mikä edellyttää, että hakija esittää tässä tarkoituksessa nimenomaisia ja laillisia perusteluja (ks. vastaavasti edellä 4 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Bavarian Lager, EU:C:2010:378, 78 kohta ja edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 30 ja 34 kohta).
- 60 Toisin kuin kantaja väittää, asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa säädettyä tarpeellisuutta koskevaa edellytystä ei voida tällä tavoin tulkittuna pitää asiakirjoihin tutustumista koskevasta perusoikeudesta säädetyn poikkeuksen laajentavana tulkintana, joka johtaisi tämän oikeuden lainvastaiseen rajoittamiseen unionin oikeuskäytännön vastaisesti. Tällainen tulkinta ei merkitse kategorisen poikkeuksen vahvistamista asiakirjoihin tutustumista koskevaan periaatteeseen henkilötietojen osalta, vaan sillä sovitetaan yhteen kaksi perusoikeutta, jotka ovat vastakkaisia, kun asiakirjoihin tutustumista koskeva hakemus koskee asetuksella N:o 45/2001 suojattuja henkilötietoja, kuten edellä 56–59 kohdasta ilmenee. Näiden keskenään ristiriitaisia oikeuksia suojaavien säännösten keskinäisessä suhteessa myös oikeus tutustua asiakirjoihin pysyy voimassa, sillä asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan pakollinen soveltaminen, kuten tässä tapauksessa, merkitsee ensinnäkin vain sitä, että hakijan edellytetään osoittavan, että henkilötietojen saaminen on tarpeellista, toisin sanoen todistavan, että kyseessä on hänen tavoitteensa toteuttamiseksi asianmukaisin ja oikeasuhteinen keino (ks. vastaavasti edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 34 kohta), ja toiseksi, että toimielimen on tutkittava, voivatko rekisteröityjen oikeudet edut vaarantua henkilötietojen siirron vuoksi hakijan tavoite huomioon ottaen (ks. vastaavasti edellä 4 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Bavarian Lager, EU:C:2010:378, 78 kohta ja edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 30 kohta). Asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa asetettujen edellytysten suppea tulkinta ei siis mitenkään johda sellaisen poikkeuksen vahvistamiseen, joka estäisi yleisesti mahdollisuuden saada tutustua henkilötietoja sisältäviin asiakirjoihin.

- 61 Asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa säädetyn tarpeellisuutta koskevan edellytyksen suppea tulkinta ei kuitenkaan merkitse sitä, että huomioon ei voitaisi ottaa henkilötietojen siirtämiselle esitettyä yleisluonteista perustelua, kuten yleisön oikeutta saada tietoa jäsenten toiminnasta heidän tehtäviensä hoidossa. Kuten edellä 54 kohdasta ilmenee, siirtämiselle esitetyn perustelun yleisluonteisuudella ei ole suoraan vaikutusta siihen, onko siirtäminen tarpeellista hakijan tavoitteen toteuttamiseksi.
- 62 Kuten parlamentti tuo esille, asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännöksissä ei säädetä yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojaa koskevan yleisen edun vertailusta ylivoimaisen yleisen edun kanssa. Lukuun ottamatta asetuksen N:o 45/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, jonka mukaan henkilötietoja ei saa käsitellä niiden keräämiselle määriteltujen tarkoitusten kanssa yhteensopimattomalla tavalla, yhdessäkään kyseisen asetuksen säännöksessä ei rajoiteta niiden perustelujen ulottuvuutta, jotka hakija voi esittää pyydetylle siirtämiselle. Mikään ei estä vetoamasta esillä olevassa asiassa esitetyn kaltaiseen yleisluonteiseen perusteluun, joka koskee yleisön oikeutta saada tietoa.
- 63 Vaikka asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty poikkeus oikeudesta tutustua asiakirjoihin velvoittaa toimielimet tutkimaan, voisiko niiden sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaa yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojaa asetuksen N:o 45/2001 ja erityisesti sen 8 artiklan b alakohdan kautta, se on pantava täytäntöön tavalla, jolla varmistetaan asetuksen N:o 1049/2001 muiden säännösten tehokas vaikutus. Näin ei tapahtuisi, jos toimielin, jolle on tehty henkilötietoja sisältäviin asiakirjoihin tutustumista koskeva hakemus, voisi kieltää asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella hakijaa perustelemasta pyydettyä tietojen siirtämistä yleisluonteisella tavoitteella, kuten tässä tapauksessa yleisön oikeudella saada tietoa.
- 64 Näin ollen ei voida väittää, että kantajan henkilötietojen siirtämiselle esittämä yleisluonteinen perustelu, jolla hän pyrkii osoittamaan asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa säädetyn tarpeellisuutta koskevan edellytyksen täyttyvän, merkitsisi sitä, että asetuksessa N:o 1049/2001 tarkoitettu ylivoimaista yleistä etua koskeva kriteeri otettaisiin uudelleen käyttöön.
- 65 Kolmanneksi on edellä 51 kohdassa esitetystä riippumatta hylättävä parlamentin väite, jonka mukaan asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa asetetun tarpeellisuutta koskevan edellytyksen suppea tulkinta olisi esillä olevassa asiassa sitäkin välttämättömämpi, kun otetaan huomioon, että kantajan nimenomaisena ja yksinomaisena tarkoituksena on antaa hänelle luovutettavat henkilötiedot välittömästi yleisön tietoon, millä puututtaisiin mahdollisimman pitkälle näiden tietojen suojaa koskevaan oikeuteen. Parlamentin mukaan asetuksen N:o 45/2001 tarkoituksena ei ole sallia henkilötietojen levittämistä kaikille.
- 66 Kantaja on ilmaissut haluavansa toimittaa yleisölle henkilötiedot, joiden siirtämistä hän on pyytänyt. On kuitenkin pidettävä mielessä, missä oikeudellisessa yhteydessä asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohtaa sovelletaan. Kuten edellä 49 ja 50 kohdassa on selitetty, asetuksen N:o 45/2001 säännökset tulevat kaikilta osin sovellettaviksi, koska oikeutta tutustua parlamentin hallussa oleviin asiakirjoihin on pyydetty asetuksen N:o 1049/2001 nojalla ja koska sitä vastaan on vedottu kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaan perustuvaan poikkeukseen.
- 67 Asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen tarkoituksena ja vaikutuksena, jos siihen vastataan myöntävästi, on tässäkin yhteydessä pyydettyjen asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen, mikä merkitsee asetuksen N:o 1049/2001 2 artiklan 4 kohdan nojalla sitä, että toimielimen tai elimen, jolle hakemus on esitetty, on annettava nämä asiakirjat yleisön tutustuttaviksi. Asetuksessa N:o 45/2001 ja erityisesti sen 8 artiklan b alakohdassa henkilötietojen siirtämiselle asetettuja edellytyksiä ei kuitenkaan voida tulkita siten, että jonkin niistä täytäntöönpano johtaisi siihen, että oikeus tutustua näitä tietoja sisältäviin asiakirjoihin myönnettäisiin periaatteessa ainoastaan hakijalle ja kiellettäisiin yleisöltä ja että asetuksen N:o 1049/2001 soveltaminen tehtäisiin siten mahdottomaksi. Jos henkilö, joka pyytää oikeutta tutustua henkilötietoja sisältäviin asiakirjoihin, on osoittanut niiden siirtämisen

tarpeellisuuden ja jos pyynnön vastaanottanut toimielin katsoo, ettei ole mitään syytä olettaa, että rekisteröityjen oikeutetut edut joutuisivat tämän siirron vuoksi vaaraan, tiedot voidaan siirtää, ja mikäli mikään muu asetuksessa N:o 1049/2001 säädetty poikkeus kuin yksityiselämän suoja ja yksilön koskemattomuuden loukkaamista koskeva poikkeus ei sovellu, tiedot sisältävä asiakirja tai sisältävät asiakirjat luovutetaan ja saatetaan siten yleisön saataville.

- 68 Edellä 49–67 kohdasta ilmenee, että asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa säädettyä tarpeellisuutta koskevaa edellytystä on tulkittava suppeasti, että henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuutta koskeva edellytys edellyttää, että toimielin tai elin tutkii tarpeellisuutta asiakirjoihin tutustumista koskevaa oikeutta hakeneen henkilön esittämän tavoitteen kannalta, mikä rajoittaa asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen perustelujen puuttumista koskevan säännön ulottuvuutta, että näiden tietojen siirtämisen tarpeellisuutta koskeva perustelu, johon kantaja vetoaa, voi olla yleisluonteinen ja että asetukselta N:o 1049/2001 ei pidä viedä tehokasta vaikutusta tulkitsemalla asiaa koskevia säännöksiä siten, että tietojen laillisen ilmaisemisen tavoitteena ei voi koskaan olla niiden ilmaiseminen kokonaan yleisölle.

Henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuudesta esitettyjen perustelujen arviointi

- 69 Kantaja katsoo osoittaneensa henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuuden, mikä on asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa säädetty kriteeri, sellaisena kuin sitä on tulkittu edellä 4 kohdassa mainitun tuomion komissio v. Bavarian Lager (EU:C:2010:378, 63 kohta) ja edellä 4 kohdassa mainitun tuomion Dennekamp v. parlamentti (EU:T:2011:688, 31–35 kohta) valossa, ja osoittaneensa nimenomaisesti hakemuksensa tavoitteen ja kaikkien pyydettyjen nimien luovuttamisen tarpeellisuuden välisen yhteyden.
- 70 Kantajan väitteisiin vastaamiseksi on aluksi esitettävä hallinnollisessa menettelyssä toimitetut perustelut kyseessä olevien henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuudelle ja parlamentin tältä osin tekemä arviointi riidanalaisessa päätöksessä, minkä jälkeen on tuotava esille unionin yleisen tuomioistuimen arviointi sille esitetyistä argumenteista.
- Parlamentin riidanalaisessa päätöksessä esittämä arviointi henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuudesta
- 71 Henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuudesta on todettava, että alkuperäisessä hakemuksessa vedottiin yleisön tarpeeseen ymmärtää paremmin päätöksentekoa ja siihen, että tässä tarkoituksessa lehtireportaaseilla voidaan aloittaa julkinen keskustelu asiasta. Esillä olevassa asiassa Euroopan kansalaisten on erittäin tärkeää saada tietää, keillä jäsenillä oli henkilökohtainen intressi järjestelmään, kun he osallistuivat sen hallintoa koskevaan päätöksentekoon.
- 72 Uudistetussa hakemuksessaan kantaja piti tarpeellisena henkilötietojen siirtämistä ja tukeutui tiedonsaantioikeuteen ja sananvapautta koskevaan oikeuteen. Hän selitti, että pyydettyjen tietojen luovuttaminen oli tarpeellista, jotta hän saattoi laatia reportaasin siitä, miten julkisia varoja käytetään, yksityisten intressien mahdollisesta vaikutuksesta jäsenten äänestyksiin ja valvontamekanismien toiminnasta. Tässä tarkoituksessa hän ilmoitti, että reportaasia varten oli välttämätöntä saada tietää kaikkien kyseessä olevien jäsenten nimet, jotta hän voisi käyttää sananvapauttaan ja välittää tämän tiedon yleisölle, jolla on intressi sen saamiseen kansalaisina ja veronmaksajina. Hänen mukaansa järjestelmään kuuluvien jäsenten nimien paljastamisella estettäisiin se, että nämä käyttävät ääniään vaikuttaakseen järjestelmään siten, että se hyödyttäisi heitä vastoin heidän valitsijoidensa toiveita. Kantajan mukaan yleisöllä ei ole muuta keinoa saada tietää, miten jäsenet käyttävät julkisia toimivaltuuksiaan järjestelmän osalta.

73 Parlamentti katsoi riidanalaisessa päätöksessä ensisijaisesti, että kantaja ei ollut osoittanut henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuutta, ja se vetosi kahteen erilliseen perusteeseen esitettyjen perustelujen hylkäämiseksi. Ensinnäkin parlamentti käsitteli hakemuksen perusteluna esitettyä yleisön ja tiedotusvälineiden kiinnostusta julkisiin varoihin, joihin jäsenten taloudelliset edut kuuluvat, tiedonvälityksen vapauden ja sananvapauden yhteydessä. Tältä osin se katsoi, että esitetty yleinen etu oli abstrakti ja erittäin yleisluonteinen ja että jos sitä pidettäisiin pätevänä argumenttina asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan yhteydessä, henkilötietojen luovuttaminen olisi mahdollista kaikki kohtuuden rajat ylittävällä tavalla, ja se johtaisi lopputulokseen, jossa ei noudatettaisi henkilötietojen suojaa koskevia unionin oikeussääntöjä. Toiseksi parlamentti totesi, että kantaja ei ollut osoittanut esittämiensä tavoitteiden ja niiden täsmällisten henkilötietojen, joiden siirtämistä hän pyysi, välistä yhteyttä, eivätkä syyt, joiden vuoksi siirtäminen olisi ollut tarpeellista, olleet selviä. Parlamentti totesi vielä, että julkisen valvonnan harjoittamiseksi ei ollut tarpeellista saati oikeasuhteista pyytää kaikkien järjestelmään kuuluvien jäsenten nimiä, sillä sitä koskevat päätökset teki puhemiehistö, ja että kantajan olisi pitänyt vedota nimenomaiseen ja erityiseen eturistiriidan vaaraan, jotta siirtämisen olisi näytetty olevan tarpeellista.

– Asianosaisten lausumat

74 Ensimmäisessä väitteessään kantaja väittää perustelleensa henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuutta sillä, että kyse oli yleistä etua koskevista tiedoista, jotka hän saattoi toimittajana esittää unionin kansalaisille, jotta nämä tietäisivät, miten julkisia varoja käytetään, miten heidän vaaleilla valitut edustajansa käyttäytyivät ja vaikuttivatko heidän taloudelliset intressinsä heidän järjestelmää koskevaan äänestyskäyttäytymiseensä. Toisessa väitteessään kantaja katsoo nimenomaisesti osoittaneensa, että hänen hakemuksensa tavoitteen ja kaikkien pyydettyjen nimien luovuttamisen tarpeen välillä on yhteys, sillä se on ainoa keino, jolla yleisö voi saada edustajansa vastuuseen järjestelmään liittyvistä toimistaan. Hän ei olisi voinut olla täsmällisempi hakemuksessaan puhemiehistöön kuuluvien jäsenten osalta.

75 Suomen tasavallan, Ruotsin kuningaskunnan ja Euroopan tietosuojavaltuutetun mielestä pyydettyjen tietojen luovuttaminen on perusteltua yleisen avoimuutta koskevan edun vuoksi, ja sitä kautta yleisölle on voitava esittää kiinnostava arviointi järjestelmää koskevista tosiseikoista, kuten jäsenten äänestyskäyttäytymisestä, ja sille on tarjottava mahdollisuus kuulustella tai kuulla näitä jäseniä, sen vuoksi, että kynnyksen henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuuden osoittamiseksi on oltava matala, kun asiassa on tulkittava asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä poikkeusta tutustumisoikeuteen, ja sen vuoksi, että kyse voi olla tässä artiklassa tarkoitettua tarpeellisuudesta yleistä etua koskevien syiden perusteella, kuten kantaja esittää täsmällisesti ja konkreettisesti asiakirjoihin tutustumista koskevassa hakemuksessaan.

76 Parlamentti väittää ensisijaisesti, että kantaja ei täytä unionin oikeuskäytännöstä seuraavia oikeasuhteisuutta koskevia pakottavia vaatimuksia kyseisten henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuuden osoittamiseksi. Se huomauttaa, että tämä tarpeellisuuden käsitteen tulkinta on SEU 15 artiklan ja asetuksen N:o 1049/2001 mukainen. Näin on etenkin silloin, kun esillä olevan tapauksen tavoin henkilötietojen siirtämistä koskevan hakemuksen tavoitteena on niiden välittäminen yleisölle, mikä merkitsee suurinta mahdollista puuttumista näiden tietojen suojaa koskevaan oikeuteen. Parlamentin mukaan asetuksen N:o 45/2001 tarkoituksena ei ole mahdollistaa tietojen luovuttamista kaikille, vaan sallia henkilötietojen siirtäminen yksinomaan määrätyille vastaanottajille. Lisäksi se toteaa, että kantaja ei ole ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä esittänyt perusteluita, jotka osoittaisivat objektiivisesti väitetyn yleisen edun, kuten sen, että järjestelmästä käytäisiin parhaillaan keskustelua tai että jäsenen käyttäytyminen olisi tarkkailun alaisena, kuten edellä 4 kohdassa mainitussa tuomiossa Dennekamp v. parlamentti (EU:T:2011:688) säädetään.

– Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 77 Kuten edellä 59 kohdassa on todettu, asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa säädetyn tarpeellisuutta koskevan edellytyksen, jota tulkitaan suppeasti, täyttyminen edellyttää, että henkilötietojen siirtämisen osoitetaan olevan kaikkein asianmukaisin ajateltavissa oleva keino hakijan asettaman tavoitteen saavuttamiseksi ja että se on oikeassa suhteessa tähän tavoitteeseen nähden. Esillä olevassa asiassa on vastattava yhdessä kahteen väitteeseen, joiden mukaan kyseisten tietojen siirtäminen on asianmukaisin keino asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- 78 Tavoitteista, joiden vuoksi kantaja väitti uudistetussa hakemuksessaan, että parlamentin oli tarpeen siirtää kyseessä olevat henkilötiedot, on erotettava yhtäältä julkinen valvonta, joka kohdistuu julkisten varojen käyttämiseen ja toteutuu tiedonsaantioikeuden täytäntöönpanolla, ja toisaalta jäsenten intressien mahdollinen vaikutus heidän järjestelmää koskevaan äänestyskäyttäytymiseensä, toisin sanoen jäsenten mahdollisten eturistiriitojen tunnistaminen.
- 79 Kantaja vetoaa ensinnäkin siihen, että hän haluaa esittää tietoja järjestelmästä lehtiartikkeleissa ja televisioreportaaseissa, jotta yleisö voisi osallistua järjestelmää koskevaan oikeutettuun keskusteluun, ja tuo erityisesti esille toimittajan tehtävänsä demokraattisessa yhteiskunnassa.
- 80 Tässä tarkoituksessa kantaja väitti istunnossa, että henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuutta on arvioitava direktiivin 95/46 9 artiklan nojalla, jossa säädetään erityisistä säännöistä, kun tällaisten tietojen käsittely toteutetaan journalistisia tarkoituksia varten, sillä perusteella, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa viitataan henkilötietojen suojaa koskevaan unionin lainsäädäntöön ilman muita täsmennyksiä. Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdasta ja 84 artiklan 1 kohdasta kuitenkin ilmenee, että kannekirjelmässä on esitettävä oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista ja että asian käsittelyn kuluissa ei saa vedota uuteen perusteeseen tai perusteluun, ellei se perustu käsittelyn aikana ilmenneisiin oikeudellisiin seikkoihin ja tosiseikkoihin (tuomio 21.10.2010, Umbach v. komissio, T-474/08, EU:T:2010:443, 60 kohta) tai ellei sillä laajenneta aikaisemmin – nimenomaisesti tai implisiittisesti – kannekirjelmässä esitettyä perustetta ja sillä ole läheistä yhteyttä tähän perusteeseen (ks. tuomio 29.11.2012, Thesing ja Bloomberg Finance v. EKP, T-590/10, EU:T:2012:635, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tästä ei ole kyse esillä olevassa asiassa, ja tämä perustelu, joka on esitetty liian myöhään, on jätettävä tutkimatta.
- 81 Siltä osin kuin kantaja on uudistetussa hakemuksessaan vedonnut tiedonsaantioikeuteen ja sananvapautta koskevaan oikeuteen perustellakseen kyseessä olevien henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuutta on todettava, että tämä ei voi riittää osoittamaan, että järjestelmään kuuluvien jäsenten nimien siirtäminen on kaikkein asianmukaisin ajateltavissa oleva keino asetetun tavoitteen saavuttamiseksi ja että se on oikeassa suhteessa tähän tavoitteeseen nähden.
- 82 Kantaja on perusteluissaan toki selvästi yksilöinyt tavoittelemansa päämäärät ja syyt, joiden vuoksi hän pitää henkilötietojen siirtämistä tarpeellisena: voidakseen tehdä reportaasin järjestelmästä, jotta eurooppalainen yleisö saisi tietää sen toiminnasta ja valvoa itseään edustavia jäseniä. Näin toimiessaan kantaja ei kuitenkaan ole esittänyt, miten järjestelmään kuuluvien jäsenten nimien siirtäminen olisi asianmukaisin keino asetetun tavoitteen saavuttamiseksi, vastoin asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdasta ilmenevää edellytystä, sellaisena kuin sitä on tulkittu edellä 4 kohdassa mainitussa tuomiossa Dennekamp v. parlamentti (EU:T:2011:688, 30 ja 34 kohta).
- 83 Kantaja on tyytynyt uudistetussa hakemuksessa toteamaan, että toimenpiteet, joilla yleisö voi valvoa julkisten varojen käyttöä järjestelmän yhteydessä, kuten vastuuvapausmenettely, eivät suojaa hänen esille tuomiaan perusoikeuksia eli oikeutta saada tietoja ja oikeutta siihen, että hankitut tiedot välitetään yleisölle, ja että niillä ei voida tästä syytä perustella kyseessä olevien tietojen luovuttamatta jättämistä. On todettava, että tällaisten seikkojen perusteella ei voida määrittää, miten järjestelmään kuuluvien jäsenten nimien siirtäminen olisi asianmukaisin keino kantajan esittämän tavoitteen

saavuttamiseksi, saati miten se olisi oikeassa suhteessa tähän tavoitteeseen nähden. Pelkän väitteen, jonka mukaan siirtämisellä voitaisiin varmistaa perusoikeuksien suoja, ei voida katsoa perustuvan edes suppeaan analyysiin kantajan tavoitteiden toteuttamiseksi ajateltavissa olevien eri toimenpiteiden vaikutuksista ja seurauksista.

- 84 Kantajan perustelusta, jonka mukaan järjestelmästä käydään jo keskustelua, kun otetaan huomioon sen perustamiseen ja rahoitukseen liittyvät kiistanalaisuudet, tai että vaikka tällaista keskustelua ei käytäisi, jäsenten nimet olisi tarpeen saada tietää, jotta tällaiseen keskusteluun päädyttäisiin, on todettava kantajan ainoastaan vetoavan perusteluihin, jotka liittyvät hänen asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksensa tavoitteeseen. Näillä perusteluilla ei voida osoittaa kyseessä olevien tietojen siirtämisen olevan tarpeen kantajalle, sillä niistä ei ilmene mitään yhteyttä pyydetyn toimenpiteen asianmukaisuuteen ja oikeasuhteisuuteen unionin oikeuskäytännössä edellytetyllä tavalla (ks. vastaavasti edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 34 kohta). Lisäksi sillä, käydäänkö järjestelmästä ja tarkemmin ottaen sen edullisuudesta jäsenille julkisten varojen kustannuksella keskustelua, samoin kuin kantajan esittämällä eri tosiseikoilla pyritään osoittamaan, että kantajalla on jo järjestelmän säännöistä ja toiminnasta täsmällisiä tietoja, joiden avulla hän voi aloittaa julkisen keskustelun, joka hänellä on tarkoitus panna käyntiin järjestelmän moitteettomasta hallinnasta ja unionin talousarvioon kohdistuvista taloudellisista riskeistä, tai jatkaa tätä keskustelua. Sen lisäksi, että kyseessä olevien henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuudesta ei ole todisteita, on todettava, että nämä kantajan itsensä esille tuomat eri seikat eivät tue väitettä, jonka mukaan julkisiin varoihin kohdistuvien kielteisten vaikutusten paljastamiseksi olisi tarpeen tietää järjestelmään kuuluvien jäsenten nimet.
- 85 Tämän jälkeen on tehtävä sama johtopäätös Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännöstä, jonka mukaan kieltäytyminen edustajan henkilötiedoista muodostuvien tietojen luovuttamisesta ei ollut tarpeen demokraattisessa yhteiskunnassa, kun otetaan huomioon toimittajien oikeus vastaanottaa ja levittää yleistä etua koskevia tietoja. Tällaisen toteutumisen avulla ei voida mitenkään määrittää, onko kantajan pyytämä toimenpide asianmukaisin keino hänen esittämänsä tavoitteen saavuttamiseksi ja onko se oikeassa suhteessa tähän tavoitteeseen nähden.
- 86 Edellä 82 kohdassa esitettyyn johtopäätökseen eivät vaikuta myöskään väitteet, joiden mukaan kantaja olisi nimenomaisesti tuonut esille hakemuksessaan esitetyn tavoitteen ja kaikkien pyydettyjen nimien luovuttamisen välisen yhteyden eikä olisi voinut olla hakemuksessaan täsmällisempi erityisesti puhemiehistöön kuuluvien jäsenten osalta, kun otetaan huomioon asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdassa säädetty mahdollisuus tietojen osittaiseen luovuttamiseen. Millään näistä väitteistä ei voida osoittaa järjestelmään kuuluvien jäsenten nimien siirtämisen tarpeellisuutta asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa edellytetyllä tavalla.
- 87 Tämän jälkeen on hylättävä kantajan perustelut, jotka koskevat järjestelmään kuuluvien jäsenten nimien siirtämisen tarpeellisuutta sen tavoitteen kannalta, joka koskee yleisölle tiedottamista ja sen ottamista mukaan keskusteluun järjestelmän legitimitetistä, eikä perusoikeuskirjan 11 ja 42 artiklaa, jotka koskevat sananvapautta ja oikeutta tutustua Euroopan unionin toimielinten ja elinten asiakirjoihin, ole näin ollen jätetty noudattamatta.
- 88 Toiseksi kantaja katsoo, että kyseessä olevien henkilötietojen siirtäminen on tarpeen sen määrittämiseksi, vaikuttavatko jäsenten taloudelliset edut heidän äänestyskäyttäytymiseensä, sillä kaikkien järjestelmään kuuluvien jäsenten nimien luovuttaminen on yleisölle ainoa keino saattaa sen edustajat vastuuseen järjestelmään liittyvistä toimistaan.
- 89 Kantajan perustelut sekä uudistetussa hakemuksessa että hänen tässä asiassa esittämässään kirjelmässä perustuvat tarpeeseen tuoda ilmi jäsenten mahdolliset eturistiriidat.

- 90 Ensinnäkin on todettava, että parlamentti on vastauksessaan istunnossa esitettyyn kysymykseen väittänyt, että eturistiriidan paljastamista ei voida oikeudellisesti pitää asetuksen N:o 45/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna henkilötietojen käsittelyn perusteltuna tarkoituksena, ja toistanut siten vastineessaan esittämänsä väitteen, jota se ei ollut yhdistänyt tähän säännökseen. On kuitenkin todettava, että parlamentti ei ole riidanalaisessa päätöksessä todennut, että järjestelmään kuuluvien jäsenten nimien siirtäminen merkitsi tietojen käsittelyä, joka on yhteensopimatonta niiden perusteltujen tarkoitusten kanssa, joita varten ne oli kerätty. Tämä väite on näin ollen joka tapauksessa hylättävä tosiseikkoihin perustumattomana, sillä riidanalaista päätöstä ei ole lainkaan perusteltu tällaisella toteamuksella.
- 91 Toiseksi taloudellisten etujen ja eturistiriitojen alalla annettujen Euroopan parlamentin jäsenten menettelysääntöjen 3 artiklan 1 kohdassa todetaan seuraavaa:
- ”Kyse on eturistiriidasta, kun Euroopan parlamentin jäsenellä on henkilökohtainen intressi, joka saattaa vaikuttaa epäasianmukaisesti hänen edustajantoimensa harjoittamiseen. Eturistiriitaa ei ole, jos jäsen hyötyy ainoastaan siitä, että hän kuuluu tiettyyn väestöön tai laajaan henkilöryhmään.”
- 92 Lisäksi voidaan todeta, että Euroopan neuvoston mukaan eturistiriita syntyy tilanteessa, jossa virkamiehellä on sellainen yksityinen etu, joka vaikuttaa tai näyttää vaikuttavan hänen tehtäviensä puolueettomaan ja objektiiviseen hoitamiseen, ja se tarkoittaa mitä tahansa etua hänelle itselleen, hänen perheelleen, lähisukulaisilleen, ystävilleen tai organisaatioille, joihin hänellä on tai on ollut liikesuhde tai poliittinen suhde, sekä etuun liittyvää taloudellista ja siviilioikeudellista vastuuta (ks. Euroopan neuvoston ministerikomitean 11.5.2000 antama suositus jäsenvaltioille R (2000) 10 vaaleilla valittujen edustajien toimintatapaohjeista, 13 artikla).
- 93 Vaaleilla valitun edustajan tapauksessa eturistiriita merkitsee siten, kuten kantaja väittää, että määrätystä aiheesta annetun äänen yhteydessä edustajan henkilökohtainen etu voi vaikuttaa hänen äänestyskäyttäytymiseensä. Esillä olevassa asiassa mahdollinen eturistiriita johtuu siitä, että jäsenet voivat äänestämällä muuttaa järjestelmää tai ilmaista kantansa siitä tavalla, joka hyödyttää heitä itseään järjestelmän edunsaajina.
- 94 Jotta voidaan tuoda ilmi jäsenten mahdolliset eturistiriidat heidän ottaessaan kantaa järjestelmään, on tarpeen tietää niiden heistä nimet, jotka kuuluvat tähän järjestelmään, ilman että se seikka, että kyseessä oleva eturistiriita liittyisi, kuten parlamentti väittää, erottamattomasti vaaleilla valitun elimen jäsenen tehtävään, vaikuttaisi henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuuden arviointiin. Tämä seikka itsessään ei voi millään tavoin osoittaa, että suunniteltu siirto ei olisi tarpeellinen. Tällainen siirto on siis ainoa toimenpide, jolla voidaan saavuttaa kantajan esittämä tavoite, sillä millään muulla toimenpiteellä ei voida varmistaa mahdolliseen eturistiriitatilanteeseen joutuneiden jäsenten henkilöllisyyttä. Näin ollen asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan soveltamiseksi on katsottava, että järjestelmään kuuluvien jäsenten nimien siirtäminen on asianmukaisin toimenpide ja että se on oikeasuhteinen sen määrittämiseksi, voivatko jäsenten intressit tähän järjestelmään vaikuttaa heidän äänestyskäyttäytymiseensä (ks. vastaavasti edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 30 ja 34 kohta).
- 95 Tässä vaiheessa on kuitenkin todettava, että esillä olevassa tilanteessa, jossa mahdollinen eturistiriita perustuu jäsenten äänestyskäyttäytymiseen, pelkästään järjestelmään kuuluvien henkilöllisyyden paljastamisella ei voida yksinään tuoda ilmi eturistiriitaa. Lisäksi on tarpeen määrittää, ketkä jäsenistä ovat voineet ottaa järjestelmään kantaa äänestyksen yhteydessä, sillä parlamentti väittää, että mahdolliseen eturistiriitatilanteeseen voivat joutua ainoastaan järjestelmään kuuluvat jäsenet, jotka kuuluvat puhemiehistöön, eli elimeen, joka sen mukaan vahvistaa järjestelmän hallintoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

- 96 Kantaja ei ole uudistetussa hakemuksessa tyytynyt viittaamaan äänestyksiin, joiden seurauksena järjestelmän hallintoa koskevia sääntöjä on tarkistettu, vaan se on viitannut kaikkiin äänestyksiin, joiden kuluessa parlamentti tai jokin sen elimistä on ottanut järjestelmään tavalla tai toisella kantaa. Hän on näin ollen viitannut henkilökohtaisten intressien mahdolliseen vaikutukseen jäsenten äänestyskäyttäytymiseen, jäsenten asemaan, jossa he voivat vaikuttaa julkisten varojen käyttämiseen itseään hyödyttävällä tavalla, ja siihen, ettei ole muuta tapaa kuin luovuttaa järjestelmään kuuluvien jäsenten nimet sen paljastamiseksi, miten edustajat käyttävät julkisia toimivaltuuksiaan järjestelmän osalta.
- 97 Vastauksena prosessinjohtotoimeen (ks. edellä 23 kohta) kantaja esitti unionin yleiselle tuomioistuimelle 1.10.2005 lähtien annetut toimet, joilla hänen mukaansa parlamentin täysistunto, parlamentin talousarvion valvontavaliokunta ja puhemiehistö olivat tehneet tarkistuksia järjestelmään tai ottaneet kantaa sen hallintoon. Täysistunnon osalta kyseessä ovat vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2005, pääluokka I – Euroopan parlamentti, 24.4.2007 tehty Euroopan parlamentin päätös 2008/497/EY, Euratom (EUVL 2008, L 187, s. 1), vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2006, pääluokka I – Euroopan parlamentti, 22.4.2008 tehty Euroopan parlamentin päätös 2009/185/EY, Euratom (EUVL 2009, L 88, s. 1), vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007, pääluokka I – Euroopan parlamentti, 23.4.2009 tehty Euroopan parlamentin päätös 2009/628/EY, Euratom (EUVL L 255, s. 1) ja vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2010, pääluokka I – Euroopan parlamentti, 10.5.2012 tehty Euroopan parlamentin päätös 2012/544/EU, Euratom (EUVL L 286, s. 1). Talousarvion valvontavaliokunnan osalta kyseessä ovat vastuuvapauden myöntämistä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2005, pääluokka I – Euroopan parlamentti, koskevista tarkistuksista 1–21 8.3.2007 tehty mietintöluonnos, varainhoitovuoden 2006 vastuuvapaudesta annetusta valiokunnan lausunnosta tehty selvitys ja varainhoitovuoden 2010 vastuuvapautta koskevasta valiokunnan työskentelystä tehty selvitys. Puhemiehistön osalta kyseessä ovat järjestelmän hallinnosta 30.11.2005 tehty päätös, Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeista 19.5. ja 9.7.2008 tehty Euroopan parlamentin puhemiehistön päätös (EUVL 2009, C 159, s. 1), vapaaehtoisesta eläkerahastosta 9.3.2009 tehty päätös ja vapaaehtoisesta eläkerahastosta 1.4.2009 tehty päätös.
- 98 Heti alkuun on sivuutettava Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta 28.9.2005 tehty parlamentin päätös 2005/684/EY, Euratom (EUVL L 262, s. 1), koska tämä päätös ei kuulu kantajan esittämän asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen piiriin, joka koskee erityisesti syyskuun 2005 jälkeen järjestelmään kuuluneiden jäsenten nimiluetteloa. Saman täytyy päteä varainhoitovuoden 2006 vastuuvapaudesta annetusta talousarvion valvontavaliokunnan lausunnosta tehtyyn selvitykseen ja varainhoitovuoden 2010 vastuuvapautta koskevasta kyseisen valiokunnan työskentelystä tehtyyn selvitykseen, joissa ainoastaan viitataan välillisesti päätöksiin tai äänestyksiin yksilöimättä niitä tarkasti.
- 99 Tämän jälkeen on todettava, että pääasian asianosaisten prosessinjohtotoimiin antamien vastausten perusteella edellä 97 kohdassa mainituista neljästä täysistunnon päätöksestä, jotka kukin sisältävät päätöksen vastuuvapauden myöntämisestä parlamentin puhemiehelle talousarvion toteuttamisesta ja päätöslauselmaan sisältyviä huomautuksia, on toimitettu äänestykset, jotka koskevat itse vastuuvapauspäätöksiä ja päätöslauselmia. Parlamentti, jota kuultiin istunnossa, ei ole kyennyt täsmentämään, äänestettiinkö näistä päätöksistä ja päätöslauselmista kokonaisuudessaan vai äänestettiinkö erikseen tietyistä kohdista tai tiettyjen kohtien tarkistusehdotuksista.
- 100 Istunnon päätteeksi parlamentille esitetyt kirjalliset kysymykset koskivat siten erityisesti edellä mainittujen vastuuvapauden antamista koskevien neljän päätöksen ja niihin liittyvien neljän päätöslauselman, jotka täysistunto hyväksyi, äänestystä koskevia yksityiskohtaisia menettelytapoja.

- 101 Parlamentin vastauksesta ilmenee, että vaikka edellä 97 kohdassa mainitut neljä vastuuvapautta koskevaa päätöstä ja kukin niihin liittyvästä päätöslauselmasta on hyväksytty äänestämällä niistä kokonaisuudessaan täysistunnossa, 24.4.2007 toimitettua äänestystä varainhoitovuoden 2005 vastuuvapautta koskevasta päätöslauselmasta, 22.4.2008 toimitettua äänestystä varainhoitovuoden 2006 vastuuvapautta koskevasta päätöslauselmasta ja 10.5.2012 toimitettua äänestystä varainhoitovuoden 2010 vastuuvapautta koskevasta päätöslauselmasta on kutakin edeltänyt erillinen äänestys tarkistuksista ja päätöslauselmaehdotusten erityisistä kohdista. Varainhoitovuoden 2005 vastuuvapautta koskevan päätöslauselman osalta päätöslauselmaehdotuksen 74–84 kohdasta, jotka koskevat järjestelmää, on äänestetty erikseen, ja jäsenet ovat ilmaisseet näiden äänestysten kuluessa kantansa. Varainhoitovuoden 2006 vastuuvapautta koskevan päätöslauselman osalta 70–73 kohta, jotka koskevat järjestelmää, on hyväksytty samalla tavoin. Sama pätee varainhoitovuoden 2010 vastuuvapautta koskevaan päätöslauselmaan, jonka ehdotuksen 98 ja 99 kohta koskivat järjestelmää.
- 102 Edellä esitetystä seuraa, että kaikilla täysistuntoon osallistuneilla jäsenillä oli oikeus ottaa kantaa järjestelmään 24.4.2007, 22.4.2008 ja 10.5.2012.
- 103 Jotta kantaja voisi saavuttaa tavoitteensa tuoda ilmi jäsenten mahdolliset eturistiriidat, parlamentin olisi pitänyt siirtää niiden järjestelmään kuuluvien jäsenten nimet, jotka olivat myös täysistunnon jäseniä edellä 102 kohdassa mainittuina päivämäärinä ja jotka ottivat tosiasiallisesti osaa näinä päivinä toimitettuihin äänestyksiin, eikä rajoitettava parlamentin työjärjestyksen 180 artiklassa tarkoitettuna nimenhuutoäänestyksenä toimitettuihin äänestyksiin osallistuneiden nimiin, kuten kantajan 2.2.2015 toimittamissa huomautuksissa esitetty toteamus voisi antaa olettaa. Riippumatta siitä, mitä äänestysmenettelyä järjestelmästä toimitetuissa äänestyksissä on käytetty, kaikkien tosiasiallisesti äänestäneiden ja järjestelmään kuuluneiden jäsenten menettelyyn on voinut tältä osin vaikuttaa heidän henkilökohtainen intressinsä (ks. edellä 102 kohta).
- 104 Edellä esitetystä seuraa, että talousarvion valvontavaliokunnan ja puhemiesihistön äänestystä koskevia täsmällisiä menettelysääntöjä ei ole syytä tutkia, sillä niiden jäsenet ovat myös täysistunnon jäseniä.
- 105 Kolmanneksi parlamentti katsoo, että on luonnostaan mahdotonta määrittää, ovatko jäsenten omat taloudelliset intressit tai jotkin aivan muut perustellut tai perusteettomat motiivit todella vaikuttaneet heihin heidän ottaessaan kantaa järjestelmään, sillä järjestelmään kuuluvien jäsenten yksilöimisellä ei saada mitään tietoa heidän järjestelmää koskevien äänestystensä subjektiivisista motiiveista.
- 106 Eturistiriidan käsitteellä ei kuitenkaan viitata yksinomaan tilanteeseen, jossa julkishallinnon työntekijällä on sellainen henkilökohtainen etu, joka on todella voinut vaikuttaa hänen julkisten tehtäviensä puolueettomaan ja objektiiviseen hoitamiseen, tässä parlamenttiin valitun jäsenen tehtävien hoitamiseen, vaan myös tilanteeseen, jossa todettu etu voi yleisön näkökulmasta näyttää vaikuttavan julkisten tehtävien puolueettomaan ja objektiiviseen hoitamiseen. Mahdollisten eturistiriitojen paljastamisella ei pyritä pelkästään tuomaan esille tilanteita, joissa julkishallinnon työntekijä on hoitanut tehtäviään henkilökohtaisten etujensa ajamiseksi, vaan myös tiedottamaan yleisölle julkishallinnon työntekijöitä koskevasta eturistiriitojen vaarasta, jotta nämä toimisivat virkatehtävissään puolueettomasti, ilmoitettuaan olosuhteista riippuen heitä koskevasta mahdollisesta eturistiriitatilanteesta ja toteutettuaan tai ehdotettuaan toimenpiteitä kyseisen ristiriitatilanteen ratkaisemiseksi tai välttämiseksi. Parlamentin väite on näin ollen perusteeton, ja se on hylättävä, sillä jäsenen subjektiiviset motiivit tietyssä äänestyksessä eivät ole todennettavissa.
- 107 Neljänneksi on edellä 106 kohdassa esitetystä syistä hylättävä parlamentin väite, jonka mukaan kantaja ei ole esittänyt todisteita keskustelusta, jota on käyty järjestelmää koskevasta jäsenten mahdollisista eturistiriidoista tai tietyn jäsenen käyttäytymisestä.

- 108 Viidenneksi edellä 91–106 kohdassa esitetyistä perusteluista seuraa lisäksi, että sääntö, jonka mukaan asetuksen N:o 45/2001, sellaisena kuin sitä on tulkittu edellä 4 kohdassa mainitussa tuomiossa Dennekamp v. parlamentti (EU:T:2011:688, 34 ja 35 kohta), mukaan henkilötietojen siirtämistä pyytävän henkilön on esitettävä täsmälliset todisteet tämän siirtämisen tarpeellisuudesta, ei voi johtaa seurauksiin, joita parlamentin perustelut merkitsevät.
- 109 Toisin kuin parlamentti väittää, on heti alkuun todettava, että kantaja on esittänyt syyt, joiden vuoksi hänen oli saatava tietää jäsenten kuulumisesta järjestelmään, erityisesti mahdollisuuden paljastaa siten mahdolliset eturistiriidat, jotka voivat vaikuttaa heidän tehtäviensä hoitamiseen.
- 110 Vaikka parlamentti pyrkii väittämään, että kantajalla oli velvollisuus esittää kaikki täsmälliset todisteet eturistiriidasta siirtämisen tarpeellisuuden osoittamiseksi, on todettava, että tuodakseen ilmi jäsenten mahdolliset eturistiriidat heidän äänestäessään järjestelmästä kantaja saattoi laillisesti tyytyä osoittamaan, että he olivat tällaisessa tilanteessa jäsenen ja järjestelmään kuuluvan henkilön kaksoisroolin vuoksi. Eturistiriidan käsitteellä tarkoitetaan tilannetta, jossa todettu etu voi yleisön näkökulmasta näyttää vaikuttavan julkisten tehtävien puolueettomaan ja objektiiviseen hoitamiseen (ks. edellä 106 kohta), eikä se siis edellytä sen osoittamista, että kyseisiä tehtäviä ei ole hoidettu puolueettomasti. Kantajaa ei voida moittia varsinkaan siitä, että hän ei ole itse yksilöinyt sitä parlamentin elintä, joka on ottanut järjestelmään kantaa, ja siten kyseisten jäsenten ryhmää ennen kuin hän on pyytänyt kyseisten jäsenten nimien siirtämistä.
- 111 Päinvastainen tulkinta merkitsisi sitä, että kantajan edellyttäisiin pyytävän ensin oikeutta tutustua asiakirjoihin, jotka osoittavat, missä elimissä järjestelmästä on äänestetty, ja saadun tuloksen perusteella seuraavaksi pyytävän oikeutta tutustua asiakirjoihin, jotka yksilöivät tästä toimitettuun äänestykseen tosiasiallisesti osaa ottaneet jäsenet, ja sen jälkeen asiakirjoihin, joissa yksilöidään järjestelmään kuuluvat jäsenet. Yhdessäkään asetuksen N:o 1049/2001 säännöksessä ei edellytetä unionin toimielimen tai elimen hallussa oleviin asiakirjoihin tutustumista koskevaa oikeutta pyytävän henkilön noudattavan tällaista menettelyä, joka ei perustu myöskään asetuksen N:o 45/2001 soveltamiseen henkilötietoja sisältävien asiakirjojen osalta.
- 112 Kuudenneksi parlamentti väittää, että intressi, jonka osalta järjestelmään kuuluvien jäsenten nimien siirtämistä on pyydetty, perustuu yksinomaan asiakirjojen luovuttamista pyytävän toimittajan, tässä tapauksessa kantajan, arviointiin eikä objektiivisiin syihin. Näin toimiessaan parlamentti näyttää sivuuttavan sen seikan, että kantaja on vedonnut järjestelmään kuuluvien jäsenten mahdollisiin eturistiriitoihin tästä järjestelmästä äänestettäessä, mikä ei ole subjektiivinen arviointi tietystä tilanteesta vaan toteamus vaarasta, joka liittyy kyseisten jäsenten julkisten tehtävien puolueettomaan ja objektiiviseen hoitamiseen.
- 113 Näin ollen edellä 88–112 kohdassa esitetystä seuraa, että parlamentti on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että kantaja ei ollut osoittanut niiden järjestelmään kuuluvien jäsenten nimien siirtämisen tarpeellisuutta, jotka olivat täysistunnon jäseninä tosiasiallisesti ottaneet osaa järjestelmästä 24.4.2007, 22.4.2008 ja 10.5.2012 toimitettuihin äänestyksiin, kun otetaan huomioon tavoite tuoda ilmi mahdolliset eturistiriidat.
- 114 Kanteen tutkimista on kuitenkin jatkettava tarkastelemalla väitteitä, jotka koskevat asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa säädetyn, henkilötietojen siirtämistä koskevan toisen kumulatiivisen edellytyksen soveltamista, jonka mukaan ei ole syytä olettaa, että järjestelmään kuuluvien täysistunnon jäsenten oikeutetut edut voivat joutua vaaraan heidän nimiensä siirtämisen vuoksi.

Asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenten yksityiselämän suojaa koskevan oikeutetun edun puuttumisesta koskevan edellytyksen soveltaminen

- 115 Kanneperusteen toinen osa jakautuu kolmeen väitteeseen, jotka ovat osittain päällekkäisiä. Ensimmäisessä väitteessään kantaja väittää, että jäsenillä ei ole asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa tarkoitettua yksityiselämän suojaa koskevaa oikeutettua etua, koska heidän menettelynsä on voitava saattaa erittäin pitkälti yleisön tutkittavaksi. Toisen väitteen mukaan parlamentti ei ole riidanalaisessa päätöksessään perustellut sitä, että jäsenten oikeutetut edut voisivat joutua vaaraan pyydettyjen asiakirjojen luovuttamisen vuoksi. Kolmannessa väitteessään kantaja katsoo, että vaikka parlamentti olisi perustellusti katsonut, että pyydetty tieto kuuluu jäsenten yksityisyyden suojan piiriin, tämä ei riittäisi sen suojaamiseen asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa tarkoitettuna oikeutettuna etuna, joka edellyttää kyseessä olevien intressien vertailua.
- 116 Aluksi on huomattava, että oikeuskäytännössä edellytetään, että kun tarve henkilötietojen siirtoon on osoitettu, unionin toimielin tai elin, jolle tällaisia tietoja sisältäviin asiakirjoihin tutustumista koskeva hakemus on esitetty, vertailee asianomaisten eri intressejä ja selvittää, onko syytä ajatella, että rekisteröityjen oikeutetut edut voisivat siirron vuoksi vaarantua, kuten asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa edellytetään (ks. vastaavasti edellä 4 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Bavarian Lager, EU:C:2010:378, 78 kohta ja edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 30 kohta).
- 117 Tällaisen edellytyksen on johdettava siihen, että unionin toimielin tai elin, jolle hakemus on esitetty, kieltäytyy henkilötietojen siirtämisestä, kun todetaan olevan vähäisintäkin syytä ajatella, että rekisteröityjen oikeutetut edut voisivat siirron vuoksi vaarantua.
- 118 Ensinnäkin kaikki kantajan esittämät perustelut, joilla tuetaan ensimmäisen kanneperusteen toista osaa, perustuvat oletamaan, jonka mukaan jäsenten tehtävien ja aseman julkisen luonteen vuoksi heidän oikeutettuja etujaan ei ole suojattava yhtä paljon kuin sellaisten henkilöiden oikeutettuja etuja, jotka eivät ole julkisuuden henkilöitä. Jäsenten eduista on erotettava ne, jotka kuuluvat julkisen vallan piiriin ja joiden suoja on heikompi vertailtaessa niitä henkilötietojen siirtämistä puoltavaan etuun, ja edut, jotka kuuluvat yksityisyyden suojan piiriin ja joita on siis suojattava.
- 119 Kuten parlamentti myöntää, kantajan tekemä erottelu julkisuuden henkilöiden julkisen vallan piirin ja yksityisyyden suojan piirin välillä on merkityksellinen arvioitaessa, mihin henkilötietojen suojan tasoon heillä on oikeus asetuksen N:o 45/2001 järjestelmässä, vaikka tässä asetuksessa ei säädetä mitään tällaista. Olisi täysin epätarkoituksenmukaista arvioida samalla tavoin henkilötietojen siirtämistä koskevaa hakemusta siitä riippumatta, kenestä henkilöstä on kyse. Julkisuuden henkilö on päättänyt asettaa itsensä alttiiksi ulkopuolisille ja erityisesti tiedotusvälineille ja niiden välityksellä toimintapiiristään riippuen enemmän tai vähemmän suurelle yleisölle, vaikka tällainen päätös ei suinkaan merkitse sitä, että pitäisi katsoa, etteivät tämän henkilön oikeutetut edut joudu koskaan vaaraan häntä koskevien tietojen siirtämisestä päätettäessä. Julkisuuden henkilö on yleensä jo hyväksynyt sen, että tietyt hänen henkilötiedoistaan paljastetaan yleisölle, tai on jopa kannustanut toimimaan tai toiminut tällä tavoin. Tämä toimintaympäristö on näin ollen otettava huomioon arvioitaessa julkisuuden henkilöiden oikeutettujen etujen vaarantumista asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohtaa sovellettaessa ja vertailtaessa näitä etuja ja pyydettyjen henkilötietojen siirtämisen tarpeellisuutta.
- 120 Tällaisessa yhteydessä arvioitaessa, voivatko jäsenten oikeutetut edut, joihin kuuluvat kiistatta tietyt ammatilliseen toimintaan liittyvät seikat, kuten palkkauksen osat, joutua vaaraan tässä tapauksessa, on otettava aivan erityisesti huomioon kyseessä olevien henkilötietojen eli järjestelmään kuuluvien ja siitä toimitettuun äänestykseen osaa ottaneiden jäsenten nimien yhteys heidän edustajantoimeensa. Mahdollisuus kuulua järjestelmään on avoin ainoastaan jäsenille. Edustajantoimi parlamentissa on siten ensimmäinen ja välttämätön edellytys järjestelmällä toteutettavan lisäeläkkeen saamiseksi. Tästä ensisijaisesta syystä kyseiset henkilötiedot kuuluvat jäsenten julkisen vallan piiriin.

- 121 Kun otetaan huomioon tämä erityispiirre, joka rajoittaa järjestelmän soveltamisalan pelkästään jäseniin, se, että järjestelmään kuulumisen on vapaaehtoista ja perustuu vapaaehtoiseen liittymiseen eikä siis seuraa automaattisesti edustajantoimesta, tai se, että lisäeläke saadaan edustajantoimen päättymisen jälkeen, mikä on muutoinkin ominaista eläkkeille, eivät ole ratkaisevia seikkoja, joiden perusteella kyseessä olevien henkilötietojen olisi katsottava kuuluvan jäsenten yksityisyyden suojan piiriin. Lisäksi on otettava huomioon paitsi yhteys jäsenen edustajantoimeen, myös kaikki muut kantajan järjestelmän toiminnasta esittämät tiedot, joita parlamentti ei ole kiistänyt tai jotka asiakirja-aineistoon kuuluvat seikat vahvistavat, eli se, että parlamentti on maksanut jopa kaksi kolmasosaa suoritetuista maksuista, ja se, että parlamentti on kattanut järjestelmän tappioita ja sitoutunut korvaamaan kaikki järjestelmälle aiheutuvat menetykset, millä se on kantajan mukaan varmistanut siten järjestelmään kuuluville jäsenille saavutetut eläkeoikeudet. Nämä seikat tukevat kantaa, jonka mukaan kyseessä olevat henkilötiedot kuuluvat jäsenten julkisen vallan piiriin, sillä niistä ilmenee parlamentin merkittävä taloudellinen ja oikeudellinen sitoutuminen järjestelmään.
- 122 Lisäksi on otettava huomioon oikeuskäytäntö, jonka mukaan yhtäältä järjestelmä on osa lainsäädäntöä, jonka tavoitteena on taata yleisen edun nimissä jäsenten taloudellinen riippumattomuus, ja toisaalta parlamentin toimivaltaisten elinten tältä osin tekemiä päätöksiä on pidettävä sisäisinä järjestelytoimina, jotka on tarkoitettu parlamentin moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, ja ne ovat osa julkisen vallan valtaoikeuksia, jotka parlamentille on annettu tehtäviensä suorittamiseksi, sillä järjestelmästä johtuvat oikeudet ja velvollisuudet perustuvat julkisoikeuteen (ks. vastaavasti edellä 26 kohdassa mainittu tuomio *Purvis v. parlamentti*, EU:T:2011:600, 60 ja 61 kohta ja tuomio 13.3.2013, *Inglewood ym. v. parlamentti*, T-229/11 ja T-276/11, Kok., EU:T:2013:127, 61 kohta).
- 123 Parlamentin väite, jonka mukaan järjestelmään suoritettut maksut koskisivat jäsenten henkilökohtaista taloudellista tilannetta, on hylättävä, kun otetaan huomioon järjestelmän rahoitusta koskevien seikkojen, joihin maksut kuuluvat, ja jäsenten julkisen vallan piirin välinen yhteys. Tällainen perustelu pätee myös parlamentin väitteeseen, jonka mukaan on pidettävä erillään jäsenten äänestyskäyttäytyminen, joka kuuluu edelleen julkisen vallan piiriin, ja heidän kuulumisensa järjestelmään, joka kuuluu sen mukaan heidän yksityisyyden suojansa piiriin. Lisäksi järjestelmään kuuluvien jäsenten nimien siirtämisellä voidaan tuoda esille ainoastaan se, että he ovat mukana tässä järjestelmässä, luovuttamatta tietoja heidän taloudellisesta tilanteestaan, kuten heidän omaisuudestaan, heidän säästöistään tai välineistä, joihin järjestelmään maksetut varat on sijoitettu.
- 124 Edellä esitetyn perusteella on siten katsottava, että esillä olevien intressien vertailussa järjestelmään kuuluvien jäsenten oikeutetuille eduille, joka liittyvät heidän julkisen valtansa piiriin, annettava suoja on heikompi kuin suoja, joka on asetuksen N:o 45/2001 logiikan mukaisesti annettava heidän yksityisyyden suojansa piiriin kuuluville oikeutetuille eduille.
- 125 Toiseksi on todettava, että tässäkin yhteydessä henkilötiedot siirretään ainoastaan, jos ei ole mitään syytä olettaa, että rekisteröityjen oikeutetut edut voisivat siirron vuoksi vaarantua. Järjestelmään kuuluvien jäsenten nimien heikompi suoja merkitsee kuitenkin sitä, että siirrolla tavoitelluille eduille annetaan suurempi painoarvo.
- 126 Kuten kantaja väittää, tuomalla ilmi jäsenten mahdolliset eturistiriidat, mikä on pyydettyjen tietojen siirtämisen tavoite, voidaan varmistaa jäsenten toimien ja jäsenvaltioiden kansoja edustavan unionin toimielimen toiminnan parempi valvonta ja lisätä sen toiminnan avoimuutta. Toisin kuin parlamentti väitti istunnossa, tällaiset intressit voidaan perustellusti ottaa huomioon asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan mukaista intressivertailua suoritettaessa (ks. edellä 61–63 kohta). Kun otetaan huomioon esille tuotujen intressien, joilla pyritään varmistamaan unionin moitteeton toiminta lisäämällä luottamusta, jota kansalaiset voivat perustellusti tuntea toimielimiin, merkittävyys, järjestelmään kuuluvien jäsenten oikeutetut edut, sellaisina kuin ne on rajattu edellä 120 ja 121 kohdassa, eivät näin ollen voi vaarantua kyseessä olevien henkilötietojen siirron vuoksi.

- 127 Esillä olevien intressien vertailun olisi siten pitänyt johtaa järjestelmään kuuluvien ja siitä toimitettuihin äänestyksiin osaa ottaneiden jäsenten nimien siirtämisen hyväksymiseen, eikä parlamentti voi perustellusti väittää, että henkilöiden, joita siirrettävät henkilötiedot koskevat, oikeutettujen etujen hyväksi olisi olemassa sitova oikeudellinen olettama. Mikään asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan sanamuodossa ei viittaa siihen, että tällainen olettama olisi tunnustettava, sillä henkilötietojen siirtoa koskevan hakemuksen arviointi edellyttää esillä olevien intressien vertailua sen jälkeen, kun hakija on osoittanut kyseisten tietojen siirtämisen tarpeellisuuden (ks. vastaavasti edellä 4 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Bavarian Lager, EU:C:2010:378, 79 kohta ja edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 34 kohta), ja tätä edellytystä on tulkittava suppeasti, ja sen mukaan hakijan on esitettävä nimenomaiset ja lailliset perustelut tarpeesta, johon hän vetoaa. Lisäksi parlamentti vetoaa virheellisesti asetukseen N:o 1049/2001 tällaisen olettamien olemassaoloa perustellakseen ja huomauttaa, että sen avulla voitaisiin poiketa avoimuutta koskevasta oikeudesta. Vaikka asetuksessa N:o 1049/2001 säädetäänkin poikkeuksesta oikeuteen tutustua asiakirjoihin tilanteessa, jossa niiden sisältämien tietojen ilmaiseminen voisi vahingoittaa yksityiselämän tai yksilön koskemattomuuden suojaa, ja saatetaan siten asetus N:o 45/2001 sovellettavaksi, tämän seurauksena ei luoda olettamaa niiden henkilöiden oikeutettujen etujen hyväksi, joiden henkilötietoja tällä viimeksi mainitulla asetuksella suojataan.
- 128 Muiden parlamentin esittämien väitteiden osalta kantajan pyytämien toimenpiteiden oikeasuhteisuutta koskeva kritiikki on tehotonta. Näin toimiessaan parlamentti kyseenalaistaa järjestelmään kuuluvien jäsenten nimien siirtämisen tarpeellisuuden kantajan tavoitteiden saavuttamiseksi eikä esillä olevien intressien vertailua.
- 129 Muut parlamentin väitteet on hylättävä perusteettomina. Näin on sen katsoessa, että kantajan hakemuksen mukaan toimittaessa jäsenillä ei olisi enää oikeutta yksityiselämänsä suojaan ja että henkilötietojen siirtäminen vaarantaisi heidän edustajantoimensa riippumattomuuden. Tällaisia väitteitä ei tue yksikään vakavasti otettava seikka, sillä on korostettava kyseisten tietojen siirtämisellä paljastettavien tietojen rajallisuutta, eikä ole mitään syytä olettaa, että edustajantoimen riippumattomuus vaarantuisi, jos yleisö saisi tietää järjestelmään kuulumisesta. Sama koskee väitettä, jonka mukaan jäsenet voisivat kärsiä yleisön kritiikistä väitetyn eturistiriidan osalta. Koska tällainen eturistiriita kuuluu erottamattomasti parlamentin jäsenen tehtävään, kuka tahansa yleisöön kuuluva henkilö, joka tuntee järjestelmään liittyvät ongelmat, voi jo esittää tällaista mahdollista kritiikkiä ilman, että tälle henkilölle ilmoitettaisiin niiden jäsenten nimet, joita tällainen eturistiriita mahdollisesti koskee. On myös todettava, että kantaja on ryhtynyt tämän kritiikin edustajaksi eri oikeudenkäyntikirjelmillään.
- 130 Tämän jälkeen on todettava, että parlamentti on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että järjestelmään kuuluvien ja siitä toimitettuun äänestykseen osaa ottaneiden jäsenten oikeutetut edut voisivat vaarantua heidän nimiensä siirtämisen vuoksi.
- 131 Kanteen tutkintaa on jatkettava, sillä parlamentin arviointivirhe asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan kahden kumulatiivisen edellytyksen soveltamisessa koskee ainoastaan täysistunnon jäseniä, jotka ovat ottaneet osaa järjestelmästä 24.4.2007, 22.4.2008 ja 10.5.2012 toimitettuihin äänestyksiin, eikä jäseniä, jotka ovat tuolloin pidättäytyneet äänestämästä tai jotka eivät olleet enää tai eivät olleet vielä tehtävässään esimerkiksi sillä perusteella, että heidän edustajantoimensa oli päättynyt aikaisemmin, mikä käsittää jäsenet, jotka olivat vedonneet eläkeoikeuksiinsa.

Toinen kanneperuste, joka koskee perustelujen puutteellisuutta

- 132 Kantaja vetoaa ennen kaikkea siihen, että riidanalaisen päätöksen johtopäätös, jonka mukaan velvollisuus yksityiselämän suojaan henkilötietojen osalta saa etusijan avoimuutta koskevaan velvollisuuteen nähden, on perustelujen puuttumisen vuoksi virheellinen. Parlamentti ei ole selittänyt, miten pyydettyjen asiakirjojen luovuttaminen vahingoittaisi konkreettisesti ja tosiasiallisesti niiden jäsenten yksityiselämän suojaa, joiden nimet esiintyvät näissä asiakirjoissa.
- 133 On syytä huomata, että kun kyseinen toimielin päättää evätä oikeuden tutustua asiakirjaan, jonka sisältämät tiedot sitä on pyydetty luovuttamaan, sen on lähtökohtaisesti selitettävä, millä tavoin tähän asiakirjaan tutustuminen voisi konkreettisesti ja tosiasiallisesti loukata etua, jota suojataan sillä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa säädetyllä poikkeuksella, johon kyseinen toimielin vetoaa (edellä 35 kohdassa mainittu tuomio Ruotsi v. MyTravel ja komissio, EU:C:2011:496, 76 kohta ja tuomio 28.3.2012, Egan ja Hackett v. parlamentti, T-190/10, EU:T:2012:165, 90 kohta). Tällainen selitys ei näin ollen voi muodostua pelkästä väitteestä, jonka mukaan oikeus tutustua tiettyihin asiakirjoihin vahingoittaisi yksityiselämän suojaa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla (em. tuomio Egan ja Hackett v. parlamentti, EU:T:2012:165, 90 kohta).
- 134 Lisäksi on huomattava, että silloin, kun asetukseen N:o 1049/2001 perustuvalla hakemuksella pyydetään oikeutta tutustua henkilötietoja sisältävään asiakirjaan, asetuksen N:o 45/2001 säännökset tulevat kaikilta osin sovellettaviksi, myös sen 8 artikla (edellä 4 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Bavarian Lager, EU:C:2010:378, 63 kohta ja edellä 4 kohdassa mainittu tuomio Dennekamp v. parlamentti, EU:T:2011:688, 26 kohta).
- 135 Näin ollen esillä olevan tapauksen kaltaisessa tilanteessa, jossa asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohtaa sovelletaan asiakirjoihin tutustumista koskevaan hakemukseen, asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyllä poikkeuksella suojatun edun loukkaamisen konkreettisuuden ja tosiasiallisuuden tutkiminen sekoittuu sen arviointiin, ovatko rekisteröidyn oikeutetut edut vaarantuneet henkilötietojen siirron vuoksi, sillä 8 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen oikeutettujen edut vahvistavat tässä viimeksi mainitussa säännöksessä tarkoitettua yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojaa, jota tällaisten tietojen siirtäminen voi vahingoittaa, kun yleisölle paljastetaan niistä tiettyjä seikkoja.
- 136 Oikeuskäytännön mukaan SEUT 296 artiklassa edellytettyjen perustelujen on oltava kyseessä olevan toimenpiteen luonteen mukaisia ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmevä toimenpiteen tehneen unionin toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden. Perusteluvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimenpiteen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimenpide on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimenpiteen perustelut mainitun 296 artiklan vaatimukset, on otettava huomioon sen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. tuomio 1.2.2007, Sison v. neuvosto, C-266/05 P, Kok., EU:C:2007:75, 80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 137 Kantajan mukaan riidanalaisesta päätöstä ei ole perusteltu siltä osin, miten pyydettyjen asiakirjojen luovuttaminen vahingoittaisi konkreettisesti ja tosiasiallisesti järjestelmään kuuluvien jäsenten yksityiselämän suojaa.
- 138 Parlamentti katsoi riidanalaisessa päätöksessä, ettei olisi oikeasuhteista hyväksyä kyseessä olevien henkilötietojen siirtämistä, kun otetaan huomioon kyseessä olevien henkilöiden oikeutettujen etujen painoarvo. Se toi esille näkemyksensä, jonka mukaan jäsenten oikeutetut edut ovat varmasti laajuudeltaan suppeammat kuin sellaisten yksityishenkilöiden edut, jotka eivät käytä julkista valtaa, mutta totesi, että asetuksen N:o 45/2001 suojamekanismeja ei sovelleta tässä asiassa ja että jäsenten

oikeutettujen etujen mukaista oli se, ettei kyseisiä tietoja luovutettaisi, sillä ne kuuluvat heidän yksityisyyden suojansa piiriin ja merkitsevät siten heidän henkilökohtaista taloudellista tilannettaan koskevin tietoina suojattavaa oikeutettua etua. Parlamentin mukaan eläkemaksut ja niistä seuraavat eläkeoikeudet ovat aina yksityisiä kysymyksiä, eikä yhteydellä edustajantoimeen tai järjestelmän rahoitustapaan ole vaikutusta. Tämän jälkeen parlamentti katsoi, että päinvastaisessa tapauksessa kantajan kantaa sovellettaisiin koko julkishallinnon henkilöstöön. Se toisti näkemyksensä, jonka mukaan kyseessä olevien tietojen siirto, joka perustuu tiedotusvälineiden ja yleisön yleiseen mielenkiintoon, joka kohdistuu jäsenten henkilökohtaiseen taloudelliseen tilanteeseen, ei ole oikeasuhteista, jollei katsota, että tiedotusvälineillä ja yleisöllä on oikeus tutustua kaikkiin jäsenten ja jopa virkamiesten yksityisiin tietoihin, jotka liittyvät julkisiin varoihin. Se kiisti kantajan näkemyksen, jonka mukaan pyydettyjen asiakirjojen luovuttaminen olisi asianmukaisempaa kuin toimenpiteet, joilla pyritään valvomaan julkisten varojen käyttöä. Se päätteli näiden seikkojen perusteella, että jäsenten oikeutetuille eduille oli annettava etusija kyseessä olevien tietojen siirtämisen väitettyyn tarpeellisuuteen nähden.

- 139 Riidanalaisesta päätöksestä ilmenee, että jäsenten oikeutettujen etujen ja siten heidän yksityiselämänsä suojan vaarantumisen uhka perustuu siihen, että kyseessä olevat henkilötiedot, jotka kuuluvat jäsenten yksityisyyden suojan piiriin, merkitsevät suojattavaa oikeutettua etua sillä perusteella, että ne liittyvät jäsenten henkilökohtaiseen taloudelliseen tilanteeseen, sillä eläkemaksut ja niistä seuraavat eläkeoikeudet ovat yksityisiä kysymyksiä. Edellä 138 kohdassa esitetyt parlamentin muut arvioinnit intressivertailussa eivät liity jäsenten oikeutettujen etujen tai yksityiselämän suojan vaarantumisen arviointiin.
- 140 Koska asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyllä poikkeuksella suojatun edun loukkaamisen konkreettisuuden ja tosiasiallisuuden tutkiminen sekoittuu sen arviointiin, ovatko rekisteröidyn oikeutetut edut vaarantuneet asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla, on todettava, että parlamentti on suorittanut tämän viimeksi mainitun arvioinnin korostaen, että kyseessä olevat henkilötiedot, joiden suoja on vahvempi tämän asetuksen perusteella, kuuluvat jäsenten yksityisyyden suojan piiriin ja että niitä on näin ollen suojattava oikeutettuina etuina. Se totesi, että eläkejärjestelmään suoritettavat maksut ja niistä seuraavat eläkeoikeudet ovat yksityisasiointia riippumatta kyseessä olevasta järjestelmästä ja sen rahoitustavasta, että tähän järjestelmään perustuva eläke maksetaan edustajantoimen päättymisen jälkeen ja että jäsenten oli suoritettava merkittävä henkilökohtainen maksusuosus, jota parlamentti ei korvannut.
- 141 Parlamentin riidanalaisessa päätöksessä esittämät perustelut ovat tosin suhteellisen suppeat, mutta niiden avulla sekä päätöksen adressaatti että unionin yleinen tuomioistuin voivat ymmärtää syyt, joiden vuoksi parlamentti päätyy katsomaan, että jäsenten oikeutetut edut voisivat joutua vaaraan, jos kyseessä olevien henkilötietojen siirto sallittaisiin. Koska tällainen arviointi käsittää väistämättä arvioinnin siitä, voidaanko jäsenten yksityiselämän ja koskemattomuuden suoja konkreettisesti ja tosiasiallisesti loukata, kantajan perustelut, joita ei ole juurikaan kehitelty, on näin ollen hylättävä.
- 142 Näin ollen toinen kanneperuste on hylättävä.
- 143 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanteella ei ole kohdetta siltä osin kuin siinä vaaditaan oikeutta tutustua niiden järjestelmään kuuluvien 65 jäsenen nimeen, jotka olivat kantajina asioissa, joissa annettiin edellä 25 kohdassa mainittu määräys *Albertini ym. ja Donnelly v. parlamentti* (EU:T:2010:519) ja edellä 26 kohdassa mainittu tuomio *Purvis v. parlamentti* (EU:T:2011:600), riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin parlamentti oli kieltäytynyt antamasta oikeutta tutustua sellaisten jäsenten nimiin, jotka ovat mukana järjestelmässä ja jotka ottivat täysistunnon jäsenenä tosiasiallisesti osaa järjestelmästä 24.4.2007, 22.4.2008 ja 10.5.2012 toimitettuihin äänestyksiin, ja kanne on muilta osin hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- ¹⁴⁴ Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Saman artiklan 2 ja 3 kohdassa kuitenkin määrätään, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan.
- ¹⁴⁵ Koska parlamentti on pääosin hävinnyt asian, se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan kolme neljäsosaa kantajan oikeudenkäyntikuluista. Kantaja vastaa yhdestä neljäsosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.
- ¹⁴⁶ Työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Tässä tapauksessa Euroopan tietosuojavaltuutettu, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Lausunnon antaminen Gert-Jan Dennekampin vaatimuksesta Euroopan parlamentin 11.12.2012 tekemän sellaisen päätöksen A (2012) 13180 kumoamiseksi, jolla kantajalta evättiin oikeus tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskevat tiettyjen Euroopan parlamentin jäsenten kuulumista lisäeläkejärjestelmään, raukeaa, koska siinä oli evätty oikeus tutustua sellaisten 65 Euroopan parlamentin jäsenen nimiin, jotka olivat kantajia 15.12.2010 annettuun määräykseen Albertini ym. ja Donnelly v. parlamentti (T-219/09 ja T-326/09, Kok., EU:T:2010:519) ja 18.10.2011 annettuun tuomioon Purvis v. parlamentti (T-439/09, Kok., EU:T:2011:600) johtaneissa asioissa.**
- 2) **Päätös A (2012) 13180 kumotaan siltä osin kuin siinä oli kieltäydytty antamasta oikeutta tutustua sellaisten jäsenten nimiin, jotka ovat mukana parlamentin lisäeläkejärjestelmässä ja jotka ottivat parlamentin täysistunnon jäseninä tosiasiallisesti osaa lisäeläkejärjestelmästä 24.4.2007, 22.4.2008 ja 10.5.2012 toimitettuihin äänestyksiin.**
- 3) **Kanne hylätään muilta osin.**
- 4) **Parlamentti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan kolme neljäsosaa Dennekampin oikeudenkäyntikuluista.**
- 5) **Dennekamp vastaa yhdestä neljäsosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.**
- 6) **Euroopan tietosuojavaltuutettu, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Dittrich

Schwarcz

Tomljenović

Julistettiin Luxemburgissa 15 päivänä heinäkuuta 2015.

Allekirjoitukset